

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. Бургас, 03.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галина Т. Канакиева

Членове: Калина Ст. Пенева
Десислава Д. Щерева

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова Нотева в присъствието на прокурора М. Ан. Д. като разгледа докладваното от Галина Т. Канакиева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20212000600258 по описа за 2021 година

С присъда №21 от 23.09.2020г. по НОХД №263/2020г. Сливенският окръжен съд признал подсъдимия А.. СТ. Я.. за виновен в това, че на 27.12.2018 год. в гр. Сливен, произвел и държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество:

- 0,134 грама метамфетамин, със съдържание на активно действащия компонент 48,10%,

- 0,034 грама метамфетамин, със съдържание на активно действащия компонент 0,20%,

- 0,011 грама метамфетамин, със съдържание на активно действащия компонент 47,30%,

- 0,816 грама метамфетамин, със съдържание на активно действащия компонент 2,10%,

- 0,025 грама метамфетамин, със съдържание на активно действащия компонент 1,60%,

- 0,186 грама метамфетамин, със съдържание на активно действащия компонент 51%, поради което и на основание чл. 354а, ал.1, изр. 1 алт. 1

предл. 1 и предл. 4 и чл. 54 от НК му наложил наказания лишаване от свобода за срок от две години и глоба в размер на 5000 лева.

Със същата присъда първоинстанционният съд признал подс. А.. СТ. Я.. за виновен и в това, че на 27.12.2018г. в гр. Сливен, без надлежно разрешително държал прекурсори:

- 24 мл /27,850 грама/ солна киселина,
- 0,145 литра /148,730 грама/ солна киселина;
- 0,256 литра /188,580 грама/ смес от органични разтворители толуен /толуол, метилбензол, фенил, метан/ и диетилов етер;
- 0,065 грама ефедрин /псевдоефедрин;
- 467,560 грама натриева основа;
- 17,830 грама натриева основа;
- 77,640 грама натриева основа;
- 4,5 мл. /2,750 грама/ натриева основа; както и материали:
- 0,790 литра /1229,210 грама/ фосфорна киселина;
- 0,027 грама червен фосфор;
- 0,041 грама червен фосфор с наличие на метамфетамин със съдържание на метамфетамин 0,40%;
- 4,690 грама червен фосфор;
- 2,802 грама червен фосфор с наличие на метамфетамин със съдържание на метамфетамин 1,20%;
- 2,000 грама йод;
- 0,360 литра /237,070 грама/ смес от органични разтворители;
- 0,288 литра /215,980 грама/ смес от органични разтворители за производство на високорисково наркотично вещество – метамфетамин, с цел разпространение, поради което и на основание чл.354а, ал.1, изр.2, предл.1 и 3, вр. изр.1, ал.1, предл.4 и чл.54 от НК му наложил наказания лишаване от свобода за срок от три години и глоба в размер на 20 000 лева.

На основание чл.23, ал.1 от НК съдът е определил на подс. А.. СТ. Я.. общо наказание лишаване от свобода за срок от три години, което да изтърпи при първоначален строг режим.

На основание чл.23, ал.3 от НК присъединил към общото наказание лишаване от свобода за срок от три години наказанието глоба в размер на

20 000 лева.

На основание чл.68, ал.1 от НК привел в изпълнение наказанието лишаване от свобода за срок от една година и два месеца, наложено на подс. А.. СТ. Я.. с присъда №9 от 10.05.2016г. по НОХД №189/2016г. на Районен съд – гр. Раднево, което да изтърпи при първоначален строг режим и отделно от общото наказание три години лишаване от свобода по настоящото дело.

Осъдил подс. А.. СТ. Я.. да заплати по сметка на ОД на МВР – Сливен сумата 704.39 лева, представляващи направени разноски по делото в досъдебното производство.

Осъдил подс.А.. СТ. Я.. да заплати по сметка на Сливенския окръжен съд сумата 29.74 лева, представляващи направени разноски по делото в съдебната фаза.

На основание чл.354а, ал.6 от НК отнел в полза на държавата веществените доказателства, предадени на Централно митническо управление с приемо-предавателен протокол №62310 от 12.04.2019г., които са предмет на двете престъпления по настоящото дело.

Постановената присъда е обжалвана от упълномощения защитник на подс.А.. СТ. Я., адв. Х. от АК - Сливен с оплаквания за необоснованост, незаконосъобразност и нарушения на процесуалния закон. Заявява, че в съдебната фаза са събрани множество доказателства, които поотделно и в тяхната съвкупност не само разколебават обвинителната теза, а напълно я отхвърлят. Навежда довод за опорочен наказателен процес, при който не са събрани косвени доказателства, които да установяват по необходимия безспорен и несъмнен начин авторството на деятията в лицето на подсъдимия. Моли въззивния съд да отмени първоинстанционната осъдителна присъда и да постанови нова, с която да признае подс. А.. СТ. Я.. за невиновен в извършване на вменените му престъпления. Алтернативно претендира отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

В писмено допълнение към въззивната си жалба упълномощеният защитник на подс. А.. СТ. Я.. излага допълнителни съображения в подкрепа на релевираните доводи срещу първоинстанционната осъдителна присъда. Заявява, че няма образувано по реда на НПК досъдебно производство, защото извършеният пред съдия разпит на св. И.И., считан за първото действие по разследването и за образуващо наказателното производство, е

бил опорочен, тъй като не е била налице изискуемата се неотложност за провеждането му. Обръща внимание, че при разпита в съдебната фаза св. И. се е отказал от досъдебните си показания, като заявил, че същите се отнасят за друго лице, което е автор на друго деяние – предмет на друго дело. Подчертава, че след прочитане на показанията на св. И. в първоинстанционното съдебно следствие, същият изрично е отрекъл да е купувал произведения от подсъдимия наркотици. Поддържа тезата, че органите на досъдебното производство са имали данни за евентуално извършена противоправна дейност в процесния имот и са разполагали с достатъчно време – месец, за да изпълнят задължението си да поискат предварително разрешение от съда за претърсване на имота. Счита, че като не са изпълнили тази законова процедура, разследващите органи са нарушили правото на личен живот не само на подсъдимия, но и на всички обитатели на жилището. Намира, че извършеното претърсване и изземване е в нарушение на процесуалния закон, както поради липсата на реална неотложност за тяхното осъществяване, така и поради участието в тях на две поемни лица, които се намират в служебна зависимост от МВР и са били на служба по време на извършеното процесуално-следствено действие. Оспорва становището на съда, че е допусната очевидна фактическа грешка досежно датата на изземване на процесните вещества и материали, тъй като в приемо-предавателния протокол №62310/29.11.2018г. на ЦМУ е явно погрешно посочена датата 29.11.2018г., вместо действителната дата на въпросния протокол – 12.04.2019г.. Смята, че процесните вещества и материали действително са били намерени и иззети на 29.11.2018г., т.е. преди образуване на досъдебното производство и месец преди извършване на процесуално-следственото действие в процесния имот – 27.12.2018г. Отправя упрек към съда, че е придал доказателствено значение на ръкописен текст, изписан от подсъдимия в момент, когато той не е имал защитник. Изтъква като съществен пропуск в досъдебното производство и в доказателствената дейност на съда неназначаването на психолого-психиатрична експертиза, която да установи зависимостта на подсъдимия от наркотични вещества, способността му да възприема обективно случващото се, да възпроизвежда факти от действителността, да дава адекватна оценка на извършеното от него и въз основа на това да се прецени възможността му да ръководи постъпките си и да проявява умисъл. Смята, че при наличието на свидетелски показания, според които подсъдимият и приятелката му употребяват наркотични вещества, каквато теза е застъпена и в обвинителния акт, назначаването на психолого-психиатрична експертиза е

било наложително. Преценя като неправилен отказа на компетентните органи да назначат такава експертиза с мотиви, че е изтекъл дълъг период от време от специфичното заболяване - Възпаление на мозъчната кора на подсъдимия и завършеното от него висше образование. Възражава срещу дадената оценка за достоверност на показанията на св. Т.Д., според които подсъдимият е изготвил на 27.12.2018г. наркотични вещества и отивал да носи поръчка за такива в кв. „Даме Груев“ с такси. В тази връзка посочва, че св. Д. не е присъствал на изготвянето на наркотични вещества от подсъдимия, нито последният е заловен в хода на такъв производствен процес, нито в СРС-та има разговор, който да установява, че подсъдимият произвежда, предлага, пласира, разпространява наркотични вещества, нито има събрани свидетелски показания досежно подобно обстоятелство. Критикува съда за несъблюдаване на служебното начало в наказателния процес, като изтъква, че в резултат на това са останали неизяснени въпросите, къде са се намирали останалите обитатели на процесния имот и какво е тяхното отношение към намерените в имота вещи и материали. Заявява, че в случая разследващите органи умишлено не са взели дактилоскопни следи от иззетите вещи, както и сравнителни образци от останалите обитатели на имота, като по този начин са целели да се вмени държането на всичко иззето от процесния имот на подсъдимия. Смята, че дори липсата на предположение за друг възможен държател на вещите, различен от подсъдимия, налага единствения възможен извод за водене на наказателното производство в нарушение на принципите за непристрастност и обективност. Нарича внесените от прокуратурата в съда писмени материали „сбирщина документи от процесуално-следствени действия, която не представлява досъдебното производство... Така всичко, съдържащо се в папките, представени пред Вас, представлява нещо различно от досъдебно производство, един незаконосъобразен сбор от извършени действия, който не е бил изначално годен да доведе до образуване на НОХД.“. Като характеризира действията по разследване като „процесуално безобразие“, а постановената осъдителна присъда намира за незаконосъобразна като постановена в противоречие с материално-правните и процесуални разпоредби, моли за отмяна на атакуваната присъда и за оправдаване на подсъдимия.

Производството пред настоящата инстанция е второ по ред.

При първоначалното въззивно производство по ВНОХД№294/20г. Бургаският апелативен съд с Решение №47/30.08.2021г. е потвърдил

присъда №21/23.09.2020г.по НОХД№263/2019г. на Сливенския окръжен съд.

По повод касационна жалба на защитника на подс. Я. ВКС се е произнесъл с Решение №60237/29.12.2021г. по н.д.№896/2021г., с което е отменил въззивното решение на БАС и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд от стадия на съдебното заседание. С решението ВКС е дал указания при новото разглеждане на делото „да се извърши отново преценка на годността на писменото доказателствено средство - протокол за претърсване и изземване в жилището на подсъдимия и ако той бъде изключен от съвкупната доказателствена маса, следва да се обсъдят /ако е необходимо и да се съберат/ всички онези доказателства, които биха могли да установят връзка между намерените и изследваните от химическата експертиза вещества и материали. Да се събере информация за предишното осъждане на св. И.И., която да се обсъди в контекста на дадените от него показания. При необходимост и по преценка на съда да се назначи и съдебно психиатрична експертиза касаеща подсъдимия.“.

В изпълнение на дадените указания в отменителното решение на ВКС, настоящата инстанция назначи комплексна съдебно психиатрична - психологична експертиза касаеща подсъдимия, която да даде заключение по поставени от съда и защитата на подсъдимия въпроси, както и да съобрази представена от защитата служебна бележка от клиничен психолог Ц., удостоверяваща две проведени психотерапевтични срещи с подс. Я. през м. Я.уари 2019г., изиска справка за съдимост на св. И.И. и остави без уважение исканията на защитата на подсъдимия за повторен разпит на св. И., както и за допускане до разпит в качеството на свидетел на Н. Я.а- сестра на подсъдимия.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция представителят на Апелативна прокуратура – Бургас изразява становище, че съдебният акт е правилен, законосъобразен и справедлив както по отношение на дължимото към фактите и правото, така и при отмерване на наказанието на подсъдимия така, че да съответства на целите поставени с чл.36 от НК, поради което моли за неговото потвърждаване. Намира въззивната жалба и допълнението към нея за неоснователни. Счита, че мотивите на Окръжен съд - Сливен са съответни на осъдителния диспозитив и в пълен обем дават отговор на въпроса, защо съдът е признал за виновен подсъдимия Я. по повдигнатите му обвинения по чл.354а НК, като съдът е направил обективен и обоснован правен извод относно обективната и субективна съставомерност на деЯ.ията на подсъдимия. Преценява, че на досъдебното производство и в съдебната

фаза не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да бъдат основание за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане. Изразява съгласие с дадената от съда приоритетна достоверност на показанията на св.И.И., дадени пред съдия на 29.11.2018 г. и станали годно процесуално основание по смисъла на чл. 212, ал. 2 от НПК за започване на досъдебно производство. Намира за обективна и доказана приетата от съда фактическа обстановка, изведена от показанията на свидетелите Т.Д., П.Д., М.М. - последните двама поемни лица при претърсването и изземването, и Н.А., на които е гласувано доверие. Приема за правилна дадената от съда оценка за достоверност на тези свидетелски показания, кредитирани от съда безусловно, като подробни, логични, последователни, без вътрешни противоречия, без противоречия по между си и в пълен синхрон с останалите писмени и веществени доказателствени средства и експертни заключения. Акцентираща на показанията на св. И., дадени пред съдия, които намира, че са от особена важност както за започването на досъдебно производство, така и за обосноваване престъпната дейтелност на подсъдимия, тъй като се отличават със същите характеристики както и на другите свидетели - последователност, логичност, детайлност и безпротиворечивост. Смята, че те заслужават доверие, тъй като представляват обстоятелствено описание на личния живот и бита на подсъдимия, разположението и начина на употреба на помещенията в дома му, посочени са видово използваните от него материали, характеризирани е извършваната от него дейност. Обръща внимание, че досъдебните показания на св. И. са дадени месец преди извършеното претърсване в дома на подсъдимия, но напълно съответстват на вещите намерени там, на тяхното местоположение и на механизма на тяхната употреба (като например балона на стъклената крушка, използван от подсъдимия в производството на пико). За логично и обосновано приема игнорирането на последващите му показания, дадени в хода на първоинстанционното производство. Дава положителна оценка на отхвърлянето на обясненията на подсъдимия, като изцяло защитна теза, предвид качественото им противоречие както с показанията на свидетелите, така и с обективните находки, отразени в писмените доказателствени материали. По възраженията направени с жалбата, които са били направени и пред първоинстанционния съд, напълно споделя доводите на решаващия съд, с които са отхвърлени претенциите на защитата за процесуални нарушения, свързани с дейността по събиране и анализ на доказателствата. Счита, че не е допуснато процесуално нарушение при образуване на

досъдебното производство, тъй като в пълно съответствие с разпоредбата на чл.212, ал.2 от НПК е използвано едно от основанията за образуване на досъдебното производство - разпит на свидетел пред съдия в ситуацията на неотложност, предвид последвалото процесуално поведение на свидетеля (промяната в свидетелските му показания) и предвид готовността му да свидетелства на 29.11.2018 г., както и необходимост да бъде скрепено и гарантирано със съдийска санкция. Счита, че претърсването и изземването са били извършени в съответствие с процесуалните правила, включително изборът на участвалите поемни лица. Подчертава, че принадлежността на тези лица към полицейските структури в случая не е порок, и не повлиява валидността на въпросните действия по разследване, тъй като изпълняваните от поемните лица длъжности – охранителен пост на входа на полицейското управление и системен оператор - са изцяло извън обхвата на дейността по разследване, не ги обвързва нито с оперативната работа по случая, нито с разследващия екип, поради което и по това възражение не се откриват процесуални нарушения. Категорично отрича допуснат съществен порок в приемо-предавателен протокол № 6231/12.04.2019 г. за съхранение на наркотични вещества в ЦМУ, включително досежно датата в графата „дата и място на изземване“ където е вписана датата 29.11.2019 г., вместо 27.12.2018 г. Намира за неоснователно внушението, което се прави с възражението по този въпрос, че посочената дата е произволна и води до съществен порок в документа. Твърди, че посочената дата в него не е произволна, а това е датата на образуване на досъдебното производство, която ведно с вида и количеството на предадения предмет, определят пълното съответствие с предмета на разследване по делото, изет при извършеното претърсване един месец след образуване на производството, а именно на датата 27.12.2018 г. Оспорва като неоснователно възражението на защитата, че съдът неправилно е приобщил към доказателствения материал така наречения „ръкописен текст“, представляващ извънпроцесуални обяснения на подсъдимия. Отбелязва, че в случая не се касае за саморъчни обяснения на подсъдимия в смисъла на предпроцесуална дейност, а за отразено становище на подсъдимия по повод извършените спрямо него действия – претърсването на дома му и изземването на вещите, както и за действия с негово участие - извършено от него доброволно предаване, като и за двете действия са били съставени нарочни протоколи, напълно съответстващи на процесуалните правила. Акцентира, че в съдебните мотиви въпросните изявления на подсъдимия са коректно възпроизведени като съдържание, но съдът не им е предал особено значение и тежест извън

съвкупния доказателствен материал, който е достатъчен да обоснове престъпната дейтелност на подсъдимия. Във връзка с даденото указание на ВКС с отменителното му решение за извършване на нова оценка на доказателствената годност на извършеното претърсване и изземване на 27.12.2018 г. в дома на подсъдимия А.Я., счита, че не е допуснато процесуално нарушение, още по-малко от категорията на съществените, за да бъде изключен протоколът за извършеното претърсване и изземване от обема доказателства по делото, защото процедурата по изпълнението и утвърждаването му от съда е изпълнена в пълно съответствие със законовите изисквания на чл. 161, ал. 2 от НПК. Подчертава, че знанието името на дееца и неговия адрес на по-ранен етап не са годно основание да предизвикат обичайната процедура по вземане на предварително разрешение от съда по смисъла на чл.161, ал. 1 от НПК, или поне не са достатъчно основание, тъй като основното изискване към тази процедура е наличието на достатъчно данни за извършено престъпление в мястото, където ще бъде провеждано процесуално-следственото действие. Претърсването и свързаното с него изземване в настоящия случай са били проведени около месец по-късно от показанията на св.И., тъй като са целели установяването момента на производство на наркотичното вещество, както и на продуктите и вещите, свързани с неговата употреба. Дава становище, че преценката за точния и необходимия момент е изцяло на разследващия орган. Твърди, че тя е била правилна и съответна на законното изискване за „неотложност“, тъй като е била потвърдена и от окръжния съдия, който с нарочен писмен акт е обосновал тази неотложност, потвърждавайки като валидно и законосъобразно извършеното действие в период от 24 часа след него с определение № 523/28.12.2018 г. по ЧНД № 667/2018 г. Сливенският окръжен съд там е отбелязал конкретната причина действието да се счита неотложно, а именно: „във връзка с получена непосредствено преди него оперативна информация, че в същото жилище на 27.12.2018 г. А.Я. е произвел високорисково наркотично вещество, предназначено за разпространение“. Определя като кратък, точен, ясен и напълно в съответствие с духа и буквата на закона мотив. Сочи, че дали ще се приобщи или отхвърли този протокол от доказателствената маса, е правноилерева.но за обема доказателства, върху които се основава осъдителната присъда, тъй като към доказателствената маса са приобщени като годни доказателствени средства свидетелските показания на двете поемни лица П.Д. и М.М., които потвърждават в пълнота и цялост извършеното процесуално-следствено действие, направените при него констатации и установените вещи и

наркотични вещества. Дава оценка, че техните показания са подробни, логични и последователни и не оставят никакво съмнение относно законосъобразността на извършеното действие по претърсване и изземване, отразено в протокола от 27.12.2018 г. Намира, че отново в изпълнение указанията на ВКС за оценка на достоверността на свидетелските показания на св.И., от гледна точка на неговото свидетелство за съдимост, не може да се направи такъв паралел, тъй като от свидетелството за съдимост на св.И. се установяват две осъждания - едното за престъпление по чл. 130 от НК, извършено на 17.01.2016 г., а другото - за две деЯ.ия, които са извършени на 04.07.2018 г. и осъществяващи престъпния състав по чл.354а от НК с изпълнителни деЯ.ия „произвел и държал с цел разпространение“, както и „държал прекурсори“. Сочи, че единственият извод, който следва от това е, че към 2018 г. свидетелят е имал пряко отношение към придобиването и държането на наркотични вещества и вероятно е поддържал преки взаимоотношения с други, лица, занимаващи се с тази дейност. Затова и показанията му касаещи дейността на подсъдимия Я. са детайлни, логични, последователни и в крайна сметка достоверни не заради отношението им към съдебното минало на св.И., а заради относимостта им към целокупния доказателствен обем по делото. Смята, че в изпълнение указанията на ВКС за извършване на съдебно-психиатрично изследване на подсъдимия, извършената комплексна експертиза е потвърдила и без това очевидното състоЯ.ие на подсъдимия да бъде напълно годен и адекватен субект на настоящото наказателното производство, тъй като подсъдимият не страда от психична болест или слабоумие, не се е намирал нито към датата на деЯ.ието, нито се намира понастоящем в краткотрайно или продължително качествено разстройство на съзнанието, следователно не са налице препятствия да разбира свойството и значението на извършваното, да ръководи постъпките си и да отговаря пълноценно за тях. Намира, че изложеното му дава основание да поддържа постановената присъда изцяло като обоснована и законосъобразна, както в направения извод за съставомерност, така и в отмерването на наказанието, което е определено при изключителен превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, в предвидения минимум. Преценя, че не са налице основания за проява на допълнително снизхождение от настоящия съдебен състав. Като заключава, че обжалваната осъдителна присъда е обоснована и законосъобразна, а наложените с нея наказания са определени при изключителен превес на смекчаващите обстоятелства и в рамките на предвидените минимуми, предлага да се потвърди изцяло атакувания съдебен акт.

Упълномощеният защитник на подс. А.. СТ. Я.. заяви, че поддържа въззивната си жалба и подробния анализ пред предходния състав на БАС, като моли за уважаването ѝ по изложените в нея и в писменото допълнение съображения. Твърди, че нито от разпитите на поемните лица, нито от разпитите на полицейските служители, нито от който и да е било друг свидетел разпитан в хода на съдебното производство пред първоинстанционното разглеждане на делото, не се установява подсъдимият да е произвел и разпространил наркотично вещество. Сочи, че нито един от тези свидетели не е очевиден както на самия процес и механизъм на производство, така и на самото разпространение. Навежда довод, че от допълнително събраните пред БАС доказателства се установява по безспорен начин, че подс. Я. към 27.12.2018 г. е бил под въздействие на наркотични вещества и доколко това му е попречило на възможността да ръководи постъпките си и да вземе активно участие в наказателния процес, остава неизяснено дори и при така изготвената съдебно психиатрично-психологична експертиза поради не своевременното ѝ назначаване. По отношение на приобщената справка за съдимост на св. И. заявява, че същият е бил с мярка за неотклонение задържане под стража за периода 06.07.2018 г. до 02.12.2018 г., т.е. към момента, към който същият е давал показанията си по ЧНД № 601/2018 г. на 29.11.2018 г., с което е започнало и ДП срещу подс. Я., този свидетел е бил с ограничено право на свободно предвижване. Твърди, че от справката за съдимост на св. И. е видно, че същият е бил осъден за производство и разпространение на наркотични вещества заедно с лицето З.Е.А. по НОХД № 41/2019 г. на СлОС, което изцяло съответства на заявеното от свидетеля пред съдебния състав на СлОС, а именно, че при разпита му на 29.11.2018 г. никога не е говорил за подс.Я., а в показанията си е визирал и цитирал друго лице по друго дело. Навежда довод, че този свидетел никога не е поръчвал на подс. Я. производство на наркотици, не го е виждал да произвежда наркотични вещества и не е купувал от него такива. Твърди, че ВКС приема протокола за претърсване и изземване за процесуално негоден да бъде доказателствено средство поради нарушаване разпоредбата на чл. 161 от НПК, в който смисъл е и съдебната практика на ВКС по тълкуване на чл. 105, ал.2 НПК и чл. 6 от ЗКПЧ, а именно решение № 215/8.11.2018 г. по н.д.№ 215/2018 г.на II н.о. Сочи, че е необяснимо упорството на толкова съдебни състави да не призоват като свидетел Н. Я.а, сестра на подсъдимия, която живее в процесния имот, посещава го периодично, поради което показанията ѝ биха могли съществено да допринесат за разкриване на обективната истина,

като по този начин съществено се ограничават правата на подсъдимия. Акцентираща се на обстоятелството, че тя е магистрат от Апелативна прокуратура и не би лъжесвидетелствала. Намира, че липсват преки и косвени доказателства установяващи подсъдимият да е упражнявал фактическа власт върху наркотика намерен в дома му с адрес гр.Сливен ул.“Хаджи Маринка“ № 17, тъй като не е установено, кога е внесен, нито дали е произведен там, още по-малко от кого. Навежда довод, че не е установено дали процесният имот е ползван разделно и дали другите живущи в имота към датата на извършване на претърсването и изземването имат отношение към намерените предмети намиращи се в различни вещи и в различни стаи. Изразява становище, че не са събрани фактически данни доказващи специалната цел за разпространение, която неправилно е изведена въпреки малкото количество намерен наркотик, както и твърдението на обвинението за зависимост от тези вещества. Твърди, че по делото липсва дори посочване стойността на наркотичното вещество, от което най-ясно би могло да се определи обществената опасност на деЯ.ието, респективно индивидуализацията на наказанието. Моли съда да признае за невиновен подс. Я. по повдигнатите му обвинения, като алтернативно, с оглед доброволното предаване на улицата пред дома му на незначително количество от 0.186 грама вещество, да приложи или чл. 9, ал. 2 НК или ал. 5 на чл. 354а НК.

Прокурорът прави реплика провокиран от необходимостта решението на ВКС да се чете коректно, където в нито един момент ВКС не е взел категорично отношение относно процесуалната пригодност на въпросния протокол за претърсване и изземване. Твърди, че той е обсъден на стр. 4 и 5 от решението като основно е пресъздадено възражението на защитата. Цитира становището на ВКС по този въпрос: “Следва апелативната инстанция отново да прецени валидността на протокола за претърсване и изземване и да потърси други доказателства, ако счете, че същият е процесуално непригоден.“. В тази връзка поддържа становището си досежно процесуалната пригодност на това доказателствено средство, така и по отношение на алтернативните доказателства. Изразява мнение, че ВКС не е казал категорично, че изключва това доказателство като негодно доказателствено средство.

В личната си защита подс. Я. се придържа към становището на своя защитник.

В последната си дума моли да бъде оправдан.

Въззивната жалба като подадена в петнадесетдневния преклузивен срок по чл.319, ал.1 от НПК от защитник на подсъдимия, който има право да оспорва постановената присъда, съгласно чл.318, ал.6 от НПК, е допустима.

Бургаският апелативен съд, след като се запозна с всички материали по настоящото наказателно производство, обсъди доказателствата, събрани на досъдебното производство, в хода на съдебното следствие в първата инстанция и пред въззивния съд, провери атакуваната присъда по оплакванията на жалбоподателя и служебно изцяло, направи извода, че жалбата е неоснователна.

Въззивният съд, съобразявайки направените от жалбоподателя оплаквания срещу присъдата и изпълнявайки задължението си по чл.314, ал.1 от НПК за цялостна служебна проверка на първоинстанционния съдебен акт, на първо място осъществи контрол за спазването на процесуалните правила, за да установи дали в хода на проведеното досъдебно производство, както и в хода на първоинстанционното съдебно следствие са били допуснати нарушения на процесуалния закон и ако е така - дали те са съществени по своя характер и дали са отстраними във въззивното производство или в предходен процесуален стадий. В случай на липса на такива нарушения или на възможно тяхно отстраняване във въззивното производство, въззивната инстанция следва да разгледа спора по същество. В противен случай следва да отмени присъдата и да върне делото за ново разглеждане на първостепенния съд, съгласно чл.335, ал.2, предл.1 от НПК, който правен резултат не изисква разглеждане на спора по същество и не налага произнасяне по оплакванията за необоснованост и незаконосъобразност на присъдата, нито проверка за явна несправедливост на наложените наказания. Проверката за спазването на процесуалния закон по това дело въззивната инстанция упражнява по силата на законоустановеното в чл.314, ал.1 от НПК служебно начало да проверява изцяло правилността на оспорения съдебен акт, независимо от основанията, които е посочила страната, инициирала въззивния контрол и независимо от нейните устно изразени претенции пред въззивния съд.

Във въззивната жалба на упълномощения защитник на подсъдимия е заявен изрично довод за нарушения на процесуалния закон, но такива конкретни нарушения не са посочени, нито са изложени аргументи в тяхна подкрепа. В допълнението към въззивната си жалба защитникът сочи като нарушения на процесуалния закон липсата на постановление на прокурора за образуване на наказателно производство и липсата на предварително

разрешение на съда за извършване на претърсване и изземване в дома на подсъдимия, въпреки че не е била налице неотложност за тяхното осъществяване. В хода на съдебните прения при повторното въззивно разглеждане на делото защитникът изтъква единствено липсата на преки и косвени доказателства в подкрепа на обвинителната теза, като конкретизира, че в показанията си на 29.11.2018г. св. И. е визирал друго лице, а не подс. Я., позовава се на становището на ВКС в отменителното решение за процесуалната негодност на протокола за претърсване и изземване, както и на нарушаването правата на подс. Я. поради недопускане до разпит в качеството на свидетел на неговата сестра Н. Я.а. Останалите пространни възражения, изложени в допълнението към жалбата, касаят доказателствената дейност на първостепенния съд, поставена в основата на изграждане на вътрешното съдийско убеждение по фактите, като се твърди, че не са спазени правилата за събиране, проверка, анализ и оценка на доказателствените материали; че приетата от съда фактическа обстановка не кореспондира със събрания по делото доказателствен материал; постановената осъдителна присъда не се основава на безпротиворечиви и убедителни доказателства, които да са били събрани и проверени по предписания процесуален ред и въз основа на които да може да се направи категоричен извод за виновно поведение на подсъдимия и съставомерност на деЯ.ието; че в мотивите липсва всеостранен, пълен и задълбочен анализ на всички налични доказателствени средства, поотделно и в тяхната взаимосвързаност; не са отстранени противоречията в доказателствените материали, като някои от тях са били тълкувани превратно; обективният анализ на доказателствената съвкупност не установява категорично автора на деЯ.ията в лицето на подсъдимия, както и че последният е действал с пряк умисъл, поради което се налага неговото оправдаване.

При осъществяване на проверката за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, следва да се съобразят задължителните указания, дадени с Тълкувателно решение №2/2002г. по н. д. №2/2002г. на ОСНК на ВКС и констА.ната съдебна практика, съгласно които процесуалните последици от недостатъчно и/или ненадлежно събрани доказателства, от липсата на анализ на същите или от тяхната неправилна оценка, не представляват съществени нарушения на процесуалните правила и поради това не обуславят отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първата инстанция. С оглед на това, дори и в хипотеза на допуснати процесуални нарушения в доказателствената дейност

на разследващите органи, както и в тази на първостепенния съд по допускане, събиране, проверка, анализ и оценка на доказателствените материали, те не се считат за такива от категорията на съществените, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия/подсъдимия или на неговия защитник, нито за такива от категорията неотстраними от въззивната инстанция процесуални нарушения. Когато процесуалното нарушение, допуснато на досъдебното производство е отстранено в съдебната фаза на процеса, то не съставлява основание за връщане на делото на прокурора. Ако съдебното производство е протекло съобразно правилата на чл.13, ал.1 и чл.14, ал.1 от НПК, евентуално нарушение на изискванията за обективност, пълнота и всеостранност на разследването е без значение за изхода на делото.

Съгласно разпоредбата на чл.212, ал.2 от НПК досъдебното производство се счита за образувано със съставЯ.ето на протокола за първото действие по разследването, когато се извършва оглед, включително освидетелстване, претърсване и изземване, и разпит на свидетели, ако незабавното им извършване е единствената възможност за събиране и запазване на доказателства. В случая досъдебното производство е образувано със съставЯ.ето на протокола за първото действие по разследването, а именно протокола за проведен на 29.11.2018г. разпит на свидетеля ИИ.Г. И. пред съдия от Окръжен съд – Сливен /л.5 – 7 от ДП/. Отделно от това, на л.1 от досъдебното производство се съдържа документ от 29.11.2018г., съставен от Окръжния прокурор при Окръжна прокуратура - Сливен, в който изрично е записано, че на основание чл.212, ал.2 от НПК, със съставЯ.ето на протокол за първото действие по разследването – проведен на 29.11.2018г. пред съдия в Окръжен съд – Сливен разпит на ИИ.Г. И. в качеството на свидетел се образува досъдебно производство вх. № 3356/18г. по описа на Окръжна прокуратура – Сливен. В същия документ е записано още, че незабавният разпит на посочения свидетел е единствената възможност за събиране и запазване на доказателства. Правомощието за образуване на досъдебно производство на основание чл.212, ал.2 от НПК е на прокурора и разследващия орган, а неговото упражняване не подлежи на съдебен контрол, включително в съдебната фаза. Съдът, разглеждащ делото, не изследва дали в действителност първото действие по разследването, респ. неговото незабавно извършване е единствената възможност за събиране и запазване на доказателства. Дори в случай на негативна констатация за това, същата не може да послужи като основание да се изключи от доказателствения материал протокола за оглед, освидетелстване, претърсване и изземване или разпит на

свидетел, както претендира защитникът досежно протокола за разпит пред съдия на свидетеля ИИ.Г. И.. При това в случая наистина е съществувала ситуация на неотложност - разпитът на св. И. е следвало да бъде незабавно проведен и то пред съдия, като се има предвид последвалото процесуално поведение на свидетеля, който в първоинстанционното съдебно следствие се е отрекъл от досъдебните си показания и е депозирал противоположни такива по съдържание, заявявайки че подсъдимият не се занимава с производство на наркотици. С оглед на това готовността на св. И. да даде показания на 29.11.2018г. напълно обосновано е преценена от прокурора като неотложно действие и незабавното провеждане на разпита на този свидетел пред съдия е била единствената възможност за събиране и запазване на преки гласни доказателства в подкрепа на обвинението. При изложените данни не може да се приеме, че досъдебното производство е образувано незаконосъобразно предвид липсата на нарочно постановление на прокурора за образуването му.

Неоснователно е и възражението за лишаване на подсъдимия от справедлив процес поради липса на протокол, удостоверяващ случайния избор на наблюдаващия прокурор в досъдебното производство. В приложеното ДП №1567/2018г. на РУ „Полиция“ – Сливен, както и в ЧНД №601/2018г. на Окръжен съд – Сливен, образувано по повод искане на Окръжния прокурор при Окръжна прокуратура – Сливен за незабавно провеждане на разпит пред съдия на св. И.И., не се съдържа на хартиен носител протокол досежно случайния избор на наблюдаващ прокурор по делото. Липсата на този документ в делото обаче съвсем не означава, че не е бил спазен установения в чл.9, ал.1 от ЗСВ принцип за случайния подбор чрез електронно разпределение на делата и преписките в органите на съдебната власт и още по-малко лишаване на обвиняемия/подсъдимия от справедлив процес по смисъла на чл.6, ал.1 от КЗПЧОС. Известна е утвърдената в страната и региона практика, според която административният ръководител на съответния орган на съдебната власт със своя заповед може да определи друг ред, извън случайния подбор, за разпределение на делата и преписките, като напр. на дежурен съдия или на дежурен прокурор, особено когато е налице неотложност, както е в случая – необходимо е било незабавно провеждане на разпит на свидетел пред съдия. Освен това удостоверителният документ касателно определянето на наблюдаващия прокурор по досъдебното производство обичайно се прилага не в самото досъдебно производство, а в преписката на прокуратурата или т. нар. паркетно дело. Отсъствието в кориците на делото на въпросния удостоверителен документ, установяващ

начина на избиране на наблюдаващия прокурор по досъдебното производство, не означава априори наличие на абсолютно нарушение на процесуалните правила, което да налага отмяна на съдебния акт и връщане на делото за ново разглеждане. Липсата на данни за това би било съществено процесуално нарушение по смисъла на НПК, само ако по отношение на конкретния прокурор са били налице основанията за отвод, визирани в разпоредите на процесуалния закон и той не се е отвел. За да се приеме, че разследването по делото е било наблюдавано необективно от незаконно избран прокурор, необходимо и задължително е да се установят обстоятелства, които да сочат на зависимост, пристрастност или предубеденост на прокурора, каквито данни в случая отсъстват. Внушението, което се прави от защитника за проявена предубеденост на наблюдаващия прокурор, поради факта, че обв. А.Я. е брат на прокурора от СГП - Н. Я.а, която в продължение на 11 години е работила като прокурор в Районна прокуратура – Сливен, е лишено от всякаква доказателствена обезпеченост. Служебните взаимоотношения и познанства между отделните магистрати, при липсата на данни за други контакти между тях, обосноваващи особена близост, не представляват основание за отвод или самоотвод на отделния магистрат от участие в конкретно дело, макар и страна по него да е роднина на друг магистрат, както е в случая. По делото няма данни за влошени отношения между обв. Я. и неговата сестра Н. Я.а, няма също и данни за влошени или особено близки отношения между наблюдаващия досъдебното производство прокурор П.С. и сестрата на обв. А.Я., прокурор Н. Я.а от СГП, които да мотивират извод за проявени от наблюдаващия прокурор необективност, предубеденост или пристрастие по време на упражнявания контрол над воденото срещу обвиняемия разследване. Макар и в допълнението към въззивната жалба, както и устно в хода на съдебните прения защитникът да твърди проявено от наблюдаващия прокурор пристрастие по време на воденото срещу обв. Я. разследване, не посочва конкретни процесуални действия, които да разкриват предубеденост или пристрастност на въпросния прокурор. Такива не се установяват и от съдържанието на внесения в съда обвинителен акт на наблюдаващия прокурор. Конкретно използваният стил на излагане на съображенията в обвинителния акт не може да обоснове извод за незаконно избран наблюдаващ прокурор и да послужи като единствено основание за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане, в случай, че внесения в съда обвинителен акт, обосновал образуването на първоинстанционното наказателно производство, отговаря на всички изисквания, поставени към

него от процесуалния закон с нормата на чл.246 от НПК. В същата насока от важно значение е и обстоятелството, че още в началото на съдебния процес съдът е отвел наблюдаващия прокурор П.С. от участие в наказателното дело, като същият е бил заместен от друг прокурор от Окръжна прокуратура – Сливен, който е поддържал изцяло изложеното в обвинителния акт, изготвен от наблюдаващия прокурор и е пледирал за осъждането на подс. Я. по повдигнатите му обвинения. Предвид изложеното, въззивният съд заключи, че подсъдимият не е бил лишен от справедлив наказателен процес в контекста на чл.6, ал.1 от ЕКЗПЧОС.

Съобразявайки горното и след осъществена служебна проверка, въззивният състав направи извод, че в хода на настоящото наказателно производство и при постановяване на атакуваната присъда не са допуснати такива нарушения на процесуалните правила, които да се квалифицират като съществени и да представляват основания за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане, съгласно чл.335, ал.2, предл.1 от НПК. Всички останали направени от защитата оплаквания са за необоснованост и незаконосъобразност на присъдата и ще се обсъдят по-долу в настоящото решение, с което въззивната инстанция следва да се произнесе по съществото на спора.

Въззивният съд, действайки като втора поред инстанция по фактите и разглеждайки оплакванията за незаконосъобразност и необоснованост на присъдата, съдържащи се в жалбата на защитника и устно заявени от него в публичното заседание, извърши собствена преценка на доказателствената съвкупност и въз основа на нея изгради изложената по-долу фактическа обстановка по спора, която съвпада с възприетата от първостепенния съд, като същата не обосновава различни правни изводи относно разгледаните деЯ.ия, тяхната правна характеристика и участието на подсъдимия в тях. Анализирайки задълбочено и всеобхватно всички доказателствени източници, настоящата инстанция направи следните фактически констатации:

Подсъдимият А.. СТ. Я., роден на 04.06.1988г. в гр. Сливен, живее в същия град, с постоЯ.ен и настоящ адрес на ул. „Хаджи Маринка“ № 17. Същият е българин, български гражданин, има завършено висше образование, специалност „Компютърни системи и технологии“, не работи, не е женен, живее на семейни начала с А. Я. Я.кова, с която от съжителството си имат едно дете – СтилиЯ., родено на ..г.

С присъда №9 от 10.05.2016г., в сила от 17.10.2016г., по НОХД №189/2016г. на Районен съд – Раднево подс. А.Я. е признат за виновен в

извършване на престъпление по чл.195, ал.1, т.4 вр. чл.194, ал.1 вр. чл.20, ал.2 от НК, за което му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година и два месеца, чието изпълнение на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за изпитателен срок от три години, считано от влизане в сила на присъдата.

През 2018г. подсъдимият А.Я. живеел в къща в гр. Сливен, кв."Клуцохор", ул."Хаджи Маринка" №17, където продължава да живее и понастоящем заедно с приятелката си А. Я..

На посочения адрес са регистрирани също и бащата на подсъдимия - С.Г. Я., както и сестра му Н. С. Я.а, които обаче не живеят постоянно там.

Подсъдимият А.Я. употребявал наркотични вещества, а към средата на 2018г. започнал и да произвежда такива вещества и по-конкретно метамфетамин /„пико“/. Произвеждал наркотиците в къщата, в която живеел и ги разпространявал.

Къщата, в която живеел подсъдимият, била многократно посещавана от св. И.И., за да получи поръчаните предварително наркотични вещества – метафетамин /„пико“/, произведени от подс. А.Я.. Свидетелят бил наясно, че наркотичните вещества се произвеждат в кухнята на къщата, където се намирали необходимите за това материали, суровини и прибори, които той виждал при посещенията си. Знаел също, че подсъдимият произвеждал неголеми количества наркотици, като за целта използвал стъклени балони от електрически крушки. Последната поръчка на св. И. била направена в края на месец юни 2018г. По този повод подсъдимият трябвало да произведе около 35 грама „пико“, което свидетелят възнамерявал да продаде на морето, а след това двамата да си разделят печалбата. За целта св. И. дал на подс. Я. сумата от 150 лева и няколко кутийки от лекарството „Хюмекс“, от което се извлича ефедрин, необходим за производството на наркотичното вещество. Сделката между двамата обаче не се осъществила, тъй като подсъдимият продал изготвеното от него наркотично вещество на друго лице.

Тази дейност на подсъдимия станала известна на органите на полицията, които започнали да проявяват интерес към него и да го наблюдават. С това бил натоварен полицейският инспектор от сектор „Криминална полиция“ по линия наркотици - св. Т.Д.. Последният започнал да наблюдава обитаваното от подсъдимия и приятелката му жилище и установил, че същото се посещава многократно от лица от криминалния контингент. След като по оперативен път била потвърдена информацията, че

подс. А.Я. за занимава с производство и разпространение на наркотични вещества, спрямо него започнало експлоатирането на СРС. В хода на експлоатацията се установило, че действително подсъдимият се занимава с производство на синтетично наркотично вещество с цел разпространението му, като това ставало един или два пъти седмично за времето от понеделник до четвъртък, тъй като през почивните дни сестра му се прибирала от София и къщата била разчиствана за този период от време.

На 27.12.2018г. подс. А.Я. произвел в дома си в гр.Сливен, на ул."Хаджи Маринка" № 17 наркотично вещество „пико“ и тъй като трябвало да занесе от него на клиент в кв.“Даме Груев“, той си поръчал такси по интернет. Полицейските служители, които наблюдавали подсъдимия, били наясно, че той ще произведе наркотично вещество, изчакали същото да бъде произведено и в момента на качването на подсъдимия в таксито, го задържали.

При задържането на подс. Я. в него били намерени 3 броя полиетиленови пликчета с еднакви размери – 4 см х 4 см, всяко със съдържание жълтеникавокафяво кристалообразно вещество. Тези пликчета били предадени от подсъдимия с протокол за доброволно предаване, като в този протокол той собственоръчно записал: „В две от пликчетата има два вида киселини, а в третото – метамфетамин.“. Незабавно бил уведомен разследващ полицай, който в условията на неотложност извършил претърсване и изземване в обитаваното от подс.Я. жилище в гр. Сливен, ул.“Хаджи Маринка“ № 17.

При извършеното по този ред претърсване в холното помещение на къщата върху кафява маса са били намерени:

- полиетиленово пликче с размери 4 см х 4 см, съдържащо бяло кристалообразно вещество, което при направения полеви тест реагирало на метамфетамин и полиетиленово пликче с размери 11 см х 7 см, съдържащо бяло кристалообразно вещество. Двете пликчета били поставени в полиетиленов плик, залепен с лепенка № В 4731 на ОД-МВР-Сливен;

- 2 броя жълтокафяви хартийки, върху които има зацапване от бяло кристалообразно и прахообразно вещество, които били поставени в найлонов плик, залепен с лепенка № В 4734 на ОД-МВР-Сливен;

- балони от крушки, като към едната има вързана сламка, 1 брой жълта капачка, 2 броя червени сламки и 1 брой капачка, към която има закрепена червена сламка, върху които има зацапвания от бледо

кристалообразно вещество. Тези вещи били поставени в полиетиленов плик и залепени с лепенка № В 4733 на ОД-МВР-Сливен;

- йенски съд, по дъното на който има зацапване от бяло кристалообразно вещество, който бил поставен в полиетиленов плик и запечатан с лепенка № В 4732 на ОД-МВР-Сливен.

На рафт на малка секция, намираща се на североизточната стена в хола, било намерено полиетиленово пликче с размери 4 см х 4 см, съдържащо бледорозово кристалообразно вещество, което било поставено в полиетиленов плик и запечатан с лепенка № В 4735 на ОД-МВР-Сливен.

В шкаф над рафта били намерени 2 броя стъклени купички с размери 7 см и 10 см, съдържащи кафеникаво кашеобразно кристално вещество, които били поставени в полиетиленов плик и запечатани с лепенка № В 4741 на ОД-МВР-Сливен.

В шкафа били намерени още сгънато листче, в което при разгъването му се намерило бяло кристалообразно вещество; скъсано полиетиленово пликче със зацапване; полиетиленово пликче с размери 6 см х 7 см, съдържащо бяло кристалообразно вещество; полиетиленово пликче с размери 7 см х 9 см., съдържащо бяло кристалообразно вещество. Тези вещи били поставени в полиетиленов плик и запечатани с лепенка № В 4736 на ОД-МВР-Сливен.

В шкафа било намерено и стъклено бурканче с височина 6 см, със зацапване от вътрешната страна от бяло кристалообразно вещество. То било поставено в полиетиленов плик и запечатано с лепенка № В 4737 на ОД-МВР-Сливен.

Върху масата бил намерен полиетиленов плик, съдържащ множество самозалепващи се пликчета.

В стая, обособена като кухня, върху диван бил намерен червен несесер, в който имало самозалепващи се пликчета, игла от спринцовка, гумен маркуч, спринцовка.

В несесера били намерени 6 броя шишета с различни размери, съдържащи различни количества течности, 1 брой полиетиленово пликче с размери 4 см х 5 см, съдържащо тъмно кафяво вещество; 1 брой полиетиленово пликче с размери 6 см х 5 см, съдържащо червеникаво вещество; 1 брой полиетиленово пликче с размери 12 см х 9 см, съдържащо кафеникаво кашеобразно вещество; 1 брой пластмасова епруветка със зелена капачка с размери 11 см, съдържаща остатъци от кафеникаво

кристалообразно вещество; 1 брой пластмасова епруетка с розова капачка, съдържаща жълтеникава течност, запълваща 2/3 от обема на епруетката. Всички тези вещи били поставени в полиетиленов плик и запечатани с лепенка № В 4738 на ОД-МВР-Сливен.

На масата в кухнята били намерени следните вещи: 1 брой везна без надпис; 1 брой пластмасов буркан с червена капачка с надпис „Сода каустик“, съдържащ бели люспи; 1 брой пластмасово шише с надпис „Фосфорна киселина“, съдържащо безцветна течност; 1 брой пластмасово шише с бяла капачка с надпис „АМВ“, наполовина пълно; 1 брой торба с надпис „Медицински памук“. Всички тези вещи били поставени в полиетиленов плик и запечатани с лепенка № В 4739 на ОД-МВР-Сливен.

Върху масата били намерени още и 1 брой пластмасова купа със зацапване от червеникаво вещество; 1 брой пластмасова фуния с червеникави зацапвания; 1 брой стъклена купичка, съдържаща пластмасова лента с размери 4 см х 8 см с остатъци от белезникаво кристалообразно вещество по тях; 1 брой стъклена тръба с разширение от единия край с остатъци от бяло кристалообразно вещество; 1 брой карта за игра „Асо спатия“ с черни и безцветни зацапвания по нея. Всички тези вещи били поставени в полиетиленов плик и запечатани с лепенка № В 4740 на ОД-МВР-Сливен.

Върху масата били намерени също и 1 брой стъклено шишенце с черна капачка, съдържащо на дъното тъмно сиви топчета; 1 брой стъклено шише с пластмасова капачка, съдържащо червеникаво прахообразно вещество. Тези вещи били поставени в полиетиленов плик и запечатани с лепенка № В 4743 на ОД-МВР-Сливен.

Върху кухненски плот били намерени: 1 брой сива фуния с памук в нея; 1 брой синя фуния; 1 брой спринцовка с прозрачна течност; 1 брой стъклена колба с метален държач. Тези вещи били поставени в полиетиленов плик и запечатани с лепенка № В 0971 на ОД-МВР-Сливен.

Върху плота били намерени още 1 брой пластмасова бутилка, с надпис Devin, с вместимост 0.5 л. с прозрачна течност; 1 брой прозрачно шише с бяла капачка, съдържащо прозрачна течност; 1 брой прозрачно шише с надпис „AQUA“, съдържащо на дъното бяло кристалообразно вещество; 1 брой оранжево пластмасово шише с надпис „Flash“; 1 брой пластмасово шише с черна капачка с надпис „Coca Cola“, съдържащо кафеникаво червено кашеобразно вещество; 1 брой стъклена ваза, съдържаща на дъното прозрачна течност, която била прехвърлена в стъклен буркан, запечатан с

капачка. Тези вещи били поставени в полиетиленов плик и запечатани с лепенка № В 0970 на ОД-МВР-Сливен.

Върху плота били намерени също 1 брой бутилка с надпис „Denk mix“ от 2 литра, съдържаща безцветна течност; 6 броя блистера с надпис „Numex“, като във всяка опаковка има по 4 броя синьо-бели капсули. Тези вещи били поставени в полиетиленов плик и запечатани с лепенка № В 4744 на ОД-МВР-Сливен.

В помещение, обзаведено като изба, били намерени: 1 брой термометър и 1 брой газово котлонче. Те били поставени в полиетиленов плик и запечатани с лепенка № В 0969 на ОД-МВР-Сливен.

Описаните по-горе вещи били иззети.

За извършеното претърсване и изземване бил съставен протокол, в който подс. А.Я., присъствал при претърсването, собственоръчно записал: „Нещата, които намерихте са с цел производство на синтетичен наркотик, изцяло за лична употреба.“.

Иззетите предмети били фотографирани, а фотоснимките били подредени във фотоалбум, приложен към протокола за претърсване и изземване.

Протоколът за проведеното претърсване и изземване бил своевременно внесен за одобрение в Окръжен съд – Сливен. С определение № 523 от 28.12.2018г. по ЧНД № 667/2018г. на Окръжен съд - Сливен, съдия от Сливенския окръжен съд е одобрил протокол от 27.12.2018г. за извършено в присъствието на А.. СТ. Я.. претърсване в жилищна сграда, находяща се в гр. Сливен, ул. „Хаджи Маринка“ № 17 и изземване на откритите там вещи от значение за разследването, всичките описани в протокола. Съдията, въз основа на представените материали, е констатирал, че органът по разследването е бил основателно мотивиран да предприеме извършване на неотложни следствени действия по смисъла на чл.161, ал.2 от НПК, както и че изготвеният протокол е бил представен за одобряване в съда в срока, посочен в цитираната разпоредба.

В хода на второто по ред въззивно съдебното следствие, в изпълнение указанията на ВКС в отменителното решение, апелативният съд с Определение № 5 от 06.01. 2022 г. изиска справка за съдимост на св. ИИ.Г. И. за оценка на достоверността на свидетелските му показания и назначи СППЕ по отношение на подс. Я.. Видно от свидетелството за съдимост на св. И. се установяват две осъждания - едното за престъпление по чл.130 от НК,

извършено на 17.01.2016г., а другото – за две даЯ.ия, които са извършени на 04.07.2018г. и осъществяващи престъпния състав по чл.354а от НК с изпълнителни деЯ.ия „произвел и държал с цел разпространение“, както и „държал прекурсори“. Изводът от тези данни е, че към 2018г. свидетелят е имал пряко отношение към придобиването и държането на наркотични вещества и вероятно е поддържал преки взаимоотношения с други лица, занимаващи се с тази дейност. Ето защо показанията му касаещи дейността на подс.Я. са детайлни, логични, последователни и в този смисъл достоверни не поради съдебното минало на св. И., а поради относимостта им към доказателствения обем по делото.

Заключението по назначената СППЕ е потвърдила състоЯ.ието на подс.Я. да бъде напълно годен и адекватен субект на настоящото наказателно производство. Категоричен е изводът на експертите, че същият не страда от психична болест или слабоумие, не се е намирал нито към датата на на деЯ.ието, нито понастоящем в краткотрайно или продължително качествено разстройство на съзнанието, поради което не са налице пречки да разбира свойството и значението на извършваното, да ръководи постъпките си и да отговаря пълноценно за тях. Експертите са дали становище, че не разполагат с обективни или субективни данни при подсъдимия да е налице патологична зависимост от наркотични вещества, като злоупотребата с тях е била в рамките на психично епизодично, ситуативно влечение. По субективни данни, получени от подс. Я. към датата 27.12.2018г. е употребил амфетамин, а по време на освидетелстването е споделил, че не е приемал психоактивни субстанции, в частност метамфетамин от 28.12.2018г. до края на м. февруари - началото на м. март 2019г., след което много рядко по повод на различни житейски ситуации е приемал спорадично менамфетамин, като за последно е злоупотребил непосредствено преди раждането на детето му.

Гореизложените фактически констатации въззивният съд направи въз основа на задълбочен анализ и своя собствена оценка на всички гласни, писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, събрани на досъдебното производство, в хода на първоинстанционното и въззивно съдебно следствие, като стриктно спази изискванията на чл.13, чл.14 и чл.107 ал.5 от НПК. Описаната по-горе фактическа обстановка не се различава от приетата в мотивите на първоинстанционната присъда. Направената от настоящата инстанция преценка на наличните доказателствени източници съвпада с тази на решаващия съд. Възприетите и изложени по-горе фактически обстоятелства се установяват по несъмнен начин от поотделния и

съвкупен анализ на доказателствата, събрани на досъдебното производство и в съдебното следствие в първата и въззивната инстанции, които са въведени в настоящия процес от:

- гласните доказателствени средства: показанията на свидетелите Т.Д., И.И., П.Д., М.М. и Н.А., дадени в хода на съдебното следствие в първата инстанция, както и показанията на св. И.И., дадени на досъдебното производство и приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им на основание чл.281, ал.1, т.1 от НПК, част от обясненията на подс. А.Я.;

- писмените доказателствени средства – протокол за претърсване и изземване в неотложни случаи с последващо съдебно одобрение от 27.12.2018г. /л.16-л.20 от ДП/;

- писмените доказателства, събрани на досъдебната и в съдебната фаза в първата инстанция - справка за съдимост на подс. Я. /л.10-11 от ДП/, протокол от 27.12.2018г. за доброволно предаване от А.Я. на един мобилен апарат марка „Хуауей, П20, лайт, черен на цвят“ с поставена в него сим карта на МТЕЛ /л.33 от ДП/, протокол от 27.12.2018г. за доброволно предаване от А.Я. на 3 броя полиетиленови пликчета с еднакви размери 4 см x 4 см, всяко със съдържание на жълтеникавокафяво кристалообразно вещество /л.34 от ДП/, определение №523 от 28.12.2018г. по ЧНД №667/2018г. на Окръжен съд – Сливен за одобряване на извършеното претърсване и изземване в дома на подсъдимия /л.15 от ДП/, декларация за семейно и материално положение, и имотно състояние на обв. Я. /л.38 от ДП/, приемо-предавателен протокол №62310 от 12.04.2019г. /л.73 от ДП/, копие от нотариално заверена декларация за припознаване /л.79 от ДП/, диплома за висше образование и приложение към нея /л.76 – 79 от НОХД №263/2019г./, диплома за средно образование /л.80-81 от НОХД №263/2019г./, удостоверение за раждане на С.. А.онов Я. /л.82 от НОХД №263/2019г./, писмо-отговор от Община - Сливен за предоставяне на данни от регистъра на населението „Национална база данни“ /л.92 от НОХД №263/2019г./, писмо-отговор от „Изипей“ АД с приложена справка / л.97-100 от НОХД №263/2019г., писмо-отговор от „Дорис“ ООД с приложена справка /л. 102-105 от НОХД №263//2019г./, писмо-отговор от Началник на Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Сливен с приложени справки /л.140-141 от НОХД №263/2019г./;

- веществените доказателства – наркотичните вещества, предадени на Централно митническо управление с Приемо-предавателен протокол №62310 от 12.04.2019 г.: 0.134 грама метамфетамин, със съдържание на активно действащия компонент 48.10%; 0.034 грама метамфетамин, със съдържание

на активно действащия компонент 0.20%; 0.041 грама метамфетамин, със съдържание на активно действащия компонент 47.30%; 0.816 грама метамфетамин, със съдържание на активно действащия компонент 2.10%; 0.186 грама метамфетамин, със съдържание на активно действащия компонент 51% - предмет на престъплението по чл.354а, ал.1 от НК; материалите и веществата, предадени на Централно митническо управление с Приемо-предавателен протокол № 62310 от 12.04.2019г.: ефедрин /псевдоефедрин – 0.065 грама, общо количество солна киселина – 176.585 грама, толуен и диетилов етер – 188.580 грама - предмет на престъплението по чл.354а, ал.1, изр.2 от НК; както и множество други предмети, иззети или доброволно предадени в хода на досъдебното производство;

- веществените доказателствени средства - фотоснимки, изготвени при извършеното претърсване и изземване в процесната къща / л.23 – 32 от ДП /;

- заключения на назначените съдебни експертизи - заключение на физико-химическа експертиза по протокол №31/ 05.03.2019г. / л.57 – 66 от ДП/, заключение на техническа експертиза по протокол №5 от 04.01.2019г. /л.44 – 45 от ДП/, заключението по назначената и изслушана от Апелативния съд КСППЕ, както и приложените по делото:

- справка за съдимост на св. И.

- служебна бележка от клиничен психолог Ц. за подс. Я. съобразена от експертите по назначената КСППЕ.

Въззивната инстанция се присъедини към заключението на решаващия съд, според което събраните и изброени по-горе доказателствени източници, оценени поотделно и в тяхната съвкупност, установяват по безспорен начин гореизложената и възприета от двете съдебни инстанции фактическа обстановка по спора, която съвпада и с изложената в обвинителния акт. Релевантите за решаване на делото обстоятелства – времето, мястото и механизма на извършване на деятията и техния автор, неправомерно държаните наркотични вещества, материали и съоръжения, техния вид и количество, са категорично установени от събраните и проверени чрез способите и по реда на НПК доказателства в хода на разследването и на съдебното следствие в първата инстанция. Съображенията, които първоинстанционният съд е изложил относно доказаността на посочените обстоятелства и средствата за установяването им са достатъчни, последователни и юридически издържани, те позволяват на страните и на горните инстанции да проследят формирането на вътрешното убеждение на

решаващия съд по фактите, включени в обхвата на чл.102 от НПК. При спазване на предвидения процесуален ред за събиране и проверка на доказателствата и след извършване на тяхната правилна оценка, решаващият съд е достигнал до верни изводи от фактическа страна, а въззивният съд споделя дадената оценка за достатъчност, годност и достоверност на доказателствените материали.

По повод оплакването на защитата за необоснованост на обжалваната присъда, аргументирано с недостатъци и пропуски в доказателствената дейност на първостепенния съд, въззивната инстанция проконтролира процеса на събиране, проверка, анализ и оценка на наличния доказателствен материал и счете, че възражението на защитата за липса на достатъчни и годни доказателства, установяващи съставомерност на разгледаните деяния по вменените наказателноправни норми и участието на подсъдимия в тях, както и за постановяване на осъдителната присъда въз основа на предположения, внушения и догадки, на недостатъчни, негодни и противоречиви доказателства, на необективен анализ на събраните доказателства и превратното им тълкуване, е неоснователно.

Както по време на досъдебното производство са събрани достатъчно доказателства в полза на обвинителната теза, така и в хода на задълбочено проведеното съдебно следствие първоинстанционният съд е положил нужните усилия за пълното и всестранно изясняване на фактическите обстоятелства по делото, гарантирал е равно участие на страните в представянето на относими и необходими доказателства, събрал е достатъчен по обем доказателствен материал, който е допринесъл за разкриване на обективната истина, в това число досежно вида на процесните наркотични вещества, прекурсорите, материалите и съоръженията, техния вид и количество. По време на първо-инстанционното съдебно следствие по искане на прокурора са разпитани непосредствено свидетелите Т.Д. и И.И., а по искане на защитниците на подсъдимия са разпитани свидетелите П.Д. и М.М., участвали като поемни лица при извършените действия по претърсване и изземване в процесната къща, а също и св. Н.А., водач на таксиметровия автомобил, в който подс. Я. е заловен от полицейските служители. На страните, включително на подсъдимия и неговите защитници, е предоставена възможност да задават много въпроси на свидетелите, които подробно са отговаряли. При стриктно спазване на изискванията на процесуалния закон на основание на чл.281, ал.1, т.1 от НПК са прочетени в хода на първоинстанционното съдебно следствие досъдебните показания на св.ИИ.Г.

И., който отрекъл тяхната достоверност. Предоставена е възможност на подс. Я. да даде обяснения и същият е депозирал такива пред първата инстанция, но в досъдебното производство е отказал да даде обяснения. При разпита си пред съда подсъдимият не е отрекъл фактическата си власт върху доброволно предадените от него наркотични вещества, макар и да е заявил, че не си спомня откъде е взел същите. По настояване на защитата са изискани и приложени като писмени доказателства справка от „Изипей” АД относно извършените парични преводи с наредител Н. С. Я.а и получател А.. СТ. Я., както и справка от „Дорис” ООД относно пътуванията на Н. С. Я.а по маршрута София – Сливен и обратно в периода от 01.01.2016г. до 31.12.2018г.

В мотивите към атакуваната присъда, при спазване изискванията на чл.305, ал.3 от НПК, съдът е изложил аргументи за това, кои обстоятелства от обхвата по чл.102 от НПК и имащи съществено значение за правилното решаване на спора приема за безспорно установени. Анализирал е доказателствените източници - свидетелските показания, писмените и веществените доказателства и доказателствени средства, заключението на физико-химическата експертиза, както и това на техническата експертиза. Подложил ги е на прецизна съпоставка, констатирал е противоречия в гласните доказателства, в частност между съдебните показания на св. И.И. и досъдебните показания на този свидетел. По искане на прокурора и въпреки противопоставянето на подсъдимия и неговите защитници, при съблюдаване на предписанията на чл.281, ал.1, т.1 от НПК, са били прочетени от съда показанията на св. И., дадени на досъдебното производство пред съдия на 29.11.2018г., които макар и отречени от свидетеля като достоверни, правилно са ползвани при изграждане на фактологията по спора.

Съдът правилно е отчетел, кои противоречия в доказателствените материали са съществени и ги е отстранил, изрично е посочил, на кои дава вяра и кои от тях не кредитира. Упражнявайки суверенното си право да прецени необходимостта, годността и надеждността на доказателствените източници, правилно е решил в случая, кои да допусне и кои да отхвърли, кои да възприеме като достоверни и кои да игнорира като неистинни, излагайки съображенията си в тази насока. При приложения от първата инстанция законосъобразен подход в допускането, събирането, проверката, анализа и оценката на доказателствените материали, фактическите констатации, съдържащи се в мотивите на обжалваната присъда, се явяват напълно обосновани, а отправеният към съдебния акт упрек за

необоснованост е несъстоятелен.

Правилно в дейността си по оценка на събраните по делото доказателствени източници, включваща също и проверка за истинност на информацията, съдържаема в тях, съдът се е позовал на досъдебните показания на св. И.И., които са от особена важност, както за започване на досъдебното производство, така и за обосноваване на престъпната дейност на подс. Я., тъй като са с основна доказателствена тежест в това наказателно производство. Напълно основателно показанията на св. И.И., дадени в началото на разследването пред съдия, са ценени като достоверни, тъй като те са безпротиворечиви, категорични и логични, по съдържание са максимално информативни, като в тях свидетелят пресъздава с подробности относимите за спора факти. Те са обстоятелствено описание на личния живот и бита на подсъдимия, доколкото този свидетел има непосредствени впечатления за неправомерната дейност на подс. Я., разположението и начина на употреба на помещенията в дома му, тъй като е посещавал многократно дома на подсъдимия, включително кухнята, където е виждал материалите, суровините и приборите, с помощта на които подсъдимият е произвеждал наркотични вещества.

Самият И. е поръчвал на подсъдимия да му приготви „пико“, като му доставял хапчета „Хюмекс“, от които се извлича необходимия за производството на наркотика ефедрин, заплащал е на подсъдимия приготвения наркотик, понякога дори го плащал предварително. Знаел е, че подсъдимият произвежда два – три пъти седмично по малки количества наркотици – по 3 – 4 грама, 5 – 10 грама „пико“ и затова използвал отрязана електрическа крушка вместо колба. Коментиранията показания на св. И. от досъдебното производство предоставят пълния обем от необходимите сведения за неправомерните действия на подсъдимия по синтез и разпространение на наркотични вещества. Информацията, изводима от инкорпорираните на основание чл.281, ал.1, т.1 от НПК към доказателствената съвкупност досъдебни показания на посочения свидетел, не е изолирана от останалите доказателства. Показанията на този свидетел са дадени месец преди извършеното претърсване в дома на подсъдимия, но напълно съответстват на вещите намерени там, на тяхното местоположение и на механизма на тяхната употреба, като например балона на стъклената крушка, използван от подсъдимия в производството на пико. По делото са събрани и приложени като веществени доказателства множество предмети, включително наркотично вещество метамфетамин, много материали и

суровини, служещи за неговото производство, както и съдове, използвани за същата цел, като повечето предмети са иззети по време на извършеното в дома на подсъдимия претърсване, а наркотичното вещество метамфетамин се е намирало у подсъдимия, който доброволно го е предал. Приложени са като веществени доказателствени средства голям брой фотоснимки, направени при претърсването в къщата на подсъдимия, като посочените веществени доказателствени материали са в корелация с четените показания на св. И.. Последните кореспондират с данните, съдържащи се в наличните ВДС.

Въззивната инстанция намира за обосновано становището на решаващия съд, че показанията на св. И., дадени в хода на първоинстанционното съдебно следствие, не заслужават доверие, тъй като същите са неистинни и противоречащи на останалите доказателствени материали. В тях той заявява, че не знае дали подсъдимият употребява и произвежда наркотични вещества и отрича да му е поръчвал да му произведе такива вещества. Правилно решаващият съд е приел, че обясненията на св. И. досежно промЯ.ата на показанията му са нелогични и неубедителни. Същият е заявил в съда, че по време на разпита му пред съдия в досъдебното производство му било съобщено, че имало специални разузнавателни средства и по тази причина той депозирал такива твърдения, уличаващи подс. Я. в престъпление. Тази негова позиция е напълно несъстоятелна и очевидно е обоснована от стремежа му да съдейства на подсъдимия да избегне наказателната отговорност за деЯ.ията си. Няма причина, заради която досъдебните показания на св. И. от 29.11.2018г. да бъдат обявени за компрометирани и извадени от доказателствената маса, както претендира защитникът и на чиито доводи в този контекст по-горе беше подробно отговорено. По делото липсват каквито и да е било данни, че въпросните показания са били депозирани при упражнен спрямо свидетеля психически натиск или физическо насилие от страна на полицаите или разследващите органи. Предвид на това не може да възникне съмнение в тяхната достоверност.

Във връзка с обсъдените показания на св. И. следва да се отбележи, че ако свидетелят пред съда се откаже от предходните си показания /досъдебните/ и депозира други, в противоположен смисъл, това не означава, че досъдебните му твърдения автоматично губят качеството си на годеен доказателствен източник. Отречените показания запазват доказателствената си стойност, но за съда възниква задължението да разкрие причините за противоречията, да ги отстрани в максимална степен и след внимателна

преценка да установи, кои от доказателствените източници са истинни. По този законосъобразен начин е процедирал първостепенният съд по настоящото дело, като е приел за правдиви и е гласувал вяра на приобщените от досъдебното производство показания на св. И.. Правилно съдът е дал приоритет на досъдебните показания на свидетеля, които са били приобщени в съдебната фаза чрез тяхното прочитане на основание цитираните по-горе процесуални норми. Оценката за достоверност на първоначално дадените от св. И. показания се основава на обективни факти, каквито са обстоятелствата, довели до започване на досъдебното производство /ДП №1567/2018г. по описа на РУП при МВР - Сливен/, обстоятелствата, свързани с начина на провеждане на разследването и наличието на очевидна връзка и допълване на посочените гласни доказателства с писмените и веществените такива, както и с последователните и безпротиворечиви показания на свидетелите Т.Д., П.Д. и М.М., последните двама поемни лица участвали при претърсването и изземването и Н.А.. Ето защо игнорирането на последващите му показания, дадени в хода на първоинстанционното производство, е напълно логично и обосновано. Видно от последвалото процесуално поведение на св. И.-промяната в свидетелските му показания, е било напълно обосновано готовността му да свидетелства на 29.11.2018г. да се счита като неотложно действие и като действие с необходимост да бъде скрепено и гарантирано със съдийска санкция.

Последователни и непроменени в съдебната фаза са останали показанията на свидетелите Т.Д., П.Д. и М.М., които категорично обосновават направените осъдителни изводи. Правилно съдът ги е кредитирал безусловно, с висока степен на доверие, тъй като същите са подробни, логични, последователни без вътрешни противоречия, и без противоречия помежду си, както и в пълен синхрон с останалите писмени доказателствени средства и експертни заключения.

Специално внимание в анализа на доказателствената съвкупност следва да се отдели на показанията на св. Т.Д., който е полицейски служител в РУП - Сливен. Макар и да не се възразява изрично срещу допустимостта на разпита на полицейския служител Д. в качеството му на свидетел и на валидността на неговите показания като гласно доказателствено средство, следва да се посочи, че въпросното лице е полицейски инспектор в сектор „Криминална полиция“ към РУ – Сливен, което длъжностно качество не му пречи да свидетелства. Съгласно чл.118, ал.1, т.3 от НПК Т.Д. може да бъде свидетел за всички известни му и от значение за фактическото изясняване на

делото обстоятелства, включително такива, свързани с поведението на подсъдимия и направените от него изявления пред полиция. Това е така, защото св. Т.Д. не е участвал в друго процесуално качество в настоящото наказателно производство и не е осъществил действие по разследването по смисъла на Глава 17 от НПК. Следователно той не попада в забраната да бъде свидетел, установена с нормите на чл.118, ал.1 и ал.2 от НПК. Извършеното от него наблюдение на подс. Я. и къщата му по повод получена оперативна информация, че същият се занимава с производство и разпространение на наркотици, участието му в създадената организация за проверка на сигнала, че на инкриминираната дата подсъдимият ще произведе и ще продаде наркотични вещества, присъствието му в дома на подсъдимия по време на извършеното претърсване и изземване и проведеният от него разговор с А.Я. на местопроизшествието не са действия на разследващ орган с характерните му елементи по установяване на престъплението, авторството, образуване на досъдебно производство, привличане на обвиняем и предявяване на постановлението, разпити на обвиняеми и свидетели, предявяване на разследването. Свидетелят Т.Д. само е присъствал на извършеното претърсване и изземване в дома на А.Я., но без да съставя протокол за тези действия по разследване. Разговарял е с А.Я. преди същият да бъде привлечен в качеството на обвиняем. При тези действия полицейският служител Т.Д. по никакъв начин не е изразил становище по въпросите относно съставомерност на деятията, авторство и вина за разследваните престъпления. Тези данни обуславят извод за допустимост и валидност на показанията на св. Т.Д.. Пристъпвайки към тяхната оценка, въззивният съд се присъедини към дадената такава за достоверност от страна на първата инстанция. Коментираните показания са последователни и детайлни, депозираните са от незаинтересовано от изхода на делото лице.

В качеството си на инспектор в сектор „Криминална полиция“ към РУ – Сливен, ангажиран с оперативна работа по повод производство и разпространение на наркотични вещества, св. Д. е предприел необходимите действия за изясняване на получена оперативна информация, че подсъдимият се занимава със синтез и разпространение на наркотици. Свидетелят съобщава, че в тази връзка е организиран и осъществил наблюдение на жилището на подсъдимия, както и използване на специални разузнавателни средства. Свидетелят Д. заявява, че по време на наблюдението на къщата на подсъдимия непосредствено е установил, че там подсъдимият се среща с криминално проявени лица, че от понеделник до четвъртък той произвежда в

дома си и съответно разпространява наркотични вещества, а след това почиства помещенията, тъй като сестра му се връщала от София в петък за почивните дни. Тези убедителни показания на св. Д. успешно опровергават защитната теза за недоказаност на авторството на деЯ.ията в лицето на подсъдимия, като се твърди от защитника, че в процесната къща живеят и други хора, регистрирани на инкриминирания адрес, в това число сестрата и бащата на подсъдимия, поради което не е установено по несъмнен начин, кой точно от всички обитатели на имота се е занимавал с производството на наркотични вещества. Свидетелят Т.Д. е категоричен, че в хода на оперативната му работа по случая в наблюдаваното от него жилище са живеели само подсъдимият и приятелката му А. Я., докато сестра му се е връщала само за почивните дни. Същият съобщава, че по оперативен път е установил, че на 27.12.2018г. подс. Я. произвежда наркотични вещества, като предстои част от тях да занесе на клиент. Свидетелят Д. изтъква, че това обстоятелство е наложило извършването на претърсване в жилището, обитавано от подсъдимия, при условията на неотложност с цел установяване и изземване на изготвеното наркотично вещество. Именно тези показания на свидетеля безспорно установяват ситуация на неотложен случай, тъй като ако не е било предприето незабавно претърсване, е съществувала реална опасност изготвените от подсъдимия наркотични вещества да не бъдат намерени в жилището му. Коментираните показания на св. Д. обуславят неоснователност на възраженията на защитника за незаконосъобразно извършено претърсване поради липса на предварително получено разрешение от съдия в хипотеза на неотложност.

В показанията си св. Д. подробно пресъздава начина на провеждане на претърсването и изземването, на които той е присъствал, като в детайли описва намерените предмети, материали, вещества и пособия, както и тяхното местонахождение. Съобщава още за коректно поведение на подсъдимия и приятелката му, които не са правили опит за укриване или изхвърляне на каквито и да е било предмети и вещества. Споделя, че подсъдимият доброволно е предал намиращите се в него наркотични вещества, не е проявил агресивност към полицейските служители, съдействал на извършените в дома му процесуално-следствени действия, признал, че приготвя наркотици за себе си, тъй като е наркозависим. Както правилно е приела първата инстанция, длъжностното качество на св. Д. – полицейски инспектор, не следва да поставя под съмнение достоверността на неговите твърдения, доколкото в неговите служебни задължения се включва

разкриването и документирането на престъпления, а това не може да се приема като проява на заинтересованост или предубеденост от изхода на делото. Съдържанието на депозираните от св. Д. показания, които са последователни, логични и непротиворечиви, указва, че не са проявени пристрастие, предубеденост или заинтересованост от решаването на делото. Отсъствието на данни за влошени взаимоотношения между св. Д. и подс. Я. изключва възможността свидетелят да е дал показания с изложеното съдържание с единствената цел да навреди на подсъдимия, като го уличи в извършване на престъпления, поради което да следва да се игнорират тези гласни доказателства като съмнителни и неправдиви.

От значение за разкриване фактите на инкриминираната дейност са и показанията на свидетелите П.Д. и М.М., които са били поемни лица при извършеното претърсване и изземване в процесната къща и в това им качество пряко са наблюдавали осъществените процесуално - следствени действия. Същите непосредствено са възприели фактическите действия на полицейските служители по оглеждане на помещенията, по фотографирание и запечатване на вещи и предмети / бутилки, шишенца, малки бели пликчета/, по намиране и изземване на процесните вещества, съставЯ.ето на протокол на място от разследващия полицай. Добре си спомнят времето на извършване на процесуално - следствените действия – по обяд, през зимата, когато било хладно, както и разположението на претърсените помещения, тяхното предназначение /хол, кухня/ и намиращите се в тях мебели и предмети /шкафове, легло, диванче, маса, котлони/. Свидетелката М. споделя впечатлението си от наличието на много опаковки /поне шест – седем/ от хапчета „Хюмекс“ и от задушливата миризма в къщата, макар че в оня момент подсъдимият нищо не е приготвял на котлона. Свидетелят Д. пресъздава намирането върху масата в хола на малки пликчета с бяло вещество и направените на място тестове за наркотици, както и получените положителни резултати. Свидетелите – поемни лица еднозначно твърдят постоя.но присъствие на подс. А.Я. по време на претърсването в къщата и негово нормално и спокойно поведение. Единодушно, коректно и подробно описват всичко огледано, запечатано и иззето в съставения на място от разследващия полицай протокол, прочитането на неговото съдържание и подписването му без възражения. Показанията на свидетелите Д. и М. са изключително подробни, последователни, конкретни и непротиворечиви, взаимно се допълват и съвпадат, като срещат подкрепа в съдържанието на подписания от тях протокол за претърсване и изземване, в приложените към

същия фотоснимки и в думите на св. Д.. Посочените свидетели са безпристрастни и незаинтересовани от изхода на делото, независимо от трудовоправните им отношения с органите на МВР. Тяхното участие като поемни лица в осъществяването на претърсване и изземване в дома на подсъдимия не противоречи на процесуалните правила и не опорочава посочените действия по разследване, нито резултатите от тях. Принадлежността на поемните лица Д. и М. към полицейските структури не е недостатък, обосноваващ изключване на протокола за претърсване и изземване, респ. на иззетите като веществени доказателства предмети от доказателствената маса, тъй като конкретно заеманите от лицата служебни позиции не ги обвързват нито с оперативна работа по случая, нито с разследващия екип. Свидетелят Д. е охранител на входа на сградата на полицейското управление, а св. М. – системен оператор в това управление. Изпълняваните от поемните лица Д. и М. длъжности са изцяло извън обхвата на дейността по разкриване и разследване на процесните деяния, поради което не са създали пречка за участието им като такива в извършените процесуално-следствени действия, нито обосновават тяхна заинтересованост от решаването на делото, нито налагат игнорирането на техните показания като компрометирани и неистинни. Затова по това възражение в жалбата не се откриват процесуални нарушения.

Относитими към спора и допринасящи за изясняване на цялостната фактическа обстановка са и показанията на св. Н.Ж.А., който е бил водач на таксиметровия автомобил, поръчан по интернет от подсъдимия в инкриминирания ден. Свидетелят А. има добре съхранен спомен за случилите се пред него събития по времето, когато е следвало да изпълни поръчаната му таксиметрова услуга. Убедително и съвсем коректно посочва точния адрес, на който е бил изпратен от централата на таксиметровата фирма в София и на който смята, че подсъдимият живее – гр. Сливен, ул. „Хаджи Маринка“ №17. Твърди, че познава подсъдимия като свой клиент, който е ползвал таксито му повече от един път. Признава, че не помни точната дата и час на въпросната таксиметрова услуга, заявена от подсъдимия. Пресъздава в детайли случилото се пред очите му. Разказва, че след като подсъдимият като клиент се качил в таксиметровия автомобил и седнал до него на предна дясна седалка, една лека кола спряла пред таксито му. От въпросната кола слезли двама цивилни мъже, които дошли до таксито, представили се за полицейски служители и накарали подсъдимия да слезе от таксито, а след това претърсили таксиметровия автомобил – търсили в жабката, под седалката,

под стелките, но не намерили нищо, освободили таксито и записали номера на мобилния телефон на водача Н.А.. Този свидетел не е възприел агресивно поведение на подсъдимия спрямо двамата мъже, представили се за полицейски служители, нито последващите действия на същите. Няма основания за съмнение в безпристрастността на св. А. и в правдивостта на показанията му, поради което същите следва да бъдат напълно кредитирани, както правилно преценил първоинстанционният съд.

В изпълнение на задължението за всестрани анализ и съпоставка на всички доказателствени източници, решаващият съд е обсъдил обясненията на подс. Я., съобразявайки двойката им функция – на гласни доказателствени средства, но и на средство за защита, което обвиняемият/ подсъдимият упражнява по свое усмотрение и няма задължението да казва истината. В качеството на обвиняем А.Я. е отказал да даде обяснения на досъдебното производство. Дадените от него обяснения пред съда, с които отрича съпричастност към намерените и иззети по време на претърсването в дома му материали и вещи, твърденията, че никога не е произвеждал и разпространявал наркотични вещества, че не си спомня какъв е произходът на доброволно предадените от него наркотични вещества, не отговарят на обективната истина, а изразяват единствено неговата защитна позиция, както правилно е преценил и решаващият съд. Изложените негови твърдения не се подкрепят от останалите събрани по делото доказателства. Обсъдените и кредитирани показания на свидетелите Т.Д. и И.И. установяват, че подсъдимият е произвеждал и разпространявал наркотични вещества. Свидетелите П.Д. и М.М. са присъствали като поемни лица по време на претърсването и изземването в дома на подсъдимия и са възприели намирането на наркотични вещества, както и на материали за изготвянето им. Протоколът за претърсване и изземване също установява, че в обитаваното от подсъдимия жилище са били намерени наркотични вещества, както и материали и суровини, които се използват за производството им. Ако се възприеме за достоверно твърдението на подсъдимия за липса на съпричастност към процесните наркотични вещества и прекурсори, намерени в процесната къща, то буди недоумение отсъствието на разговор между него и останалите обитатели на имота /сестра му, баща му и приятелката му/ относно нахождението и намирането на въпросните наркотици и материали за производството им в общата им къща и възможния им приносител, както и отсъствието на негови твърдения, че някой от останалите обитатели на къщата може да е извършител на деянието, още повече, че самият той е бил

обвинен по повод на тези вещества и материали. Житейски нелогично е при повдигнато обвинение за незаконно държане на наркотични вещества и прекурсори за производство на такива, намерени в съсобствено жилище, обвиненото лице, каквото е подс. Я., в хипотеза на невинност да не се поинтересува, кой може да е поставил наркотичните вещества в съсобствената къща с явното намерение да му навреди. По тези съображения и като отчете явната заинтересованост на подсъдимия и противоречието между неговите обяснения и останалите доказателствени средства, въззивният съд гласува вяра само на тази част от твърденията му, които са в синхрон с кредитираните източници на доказателства.

Основно място в доказателствения анализ на двете съдебни инстанции заема коментарът на заключението на назначената на досъдебното производство химическа експертиза по Протокол №31 от 05.03.2019г. Това заключение е достатъчно пълно, ясно и обосновано и няма основание за съмнение в неговата правилност. То е изготвено от високо квалифициран експерт – химик З.Л.-Б., в чиято професионална компетентност, добросъвестност и безпристрастност няма съмнение. Експертът е отговорил изчерпателно, категорично и убедително на всички поставени му въпроси. По тези съображения двете инстанции кредитираха посоченото заключение. То е в подкрепа на изводите относно вида, количеството и предназначението на процесните вещества, материали и съоръжения, които вещото лице аргументирало след непосредствен оглед и проведени химически изследвания.

Въззивната инстанция, както и първата такава, се довери на представеното в хода на досъдебното производство заключение на химическата експертиза по Протокол №31 от 05.03.2019г., което след проведени оглед и химичен анализ на представените обекти, установява, че:

1. изследваното кристално вещество от обект № 2 */прозрачен полиетиленов плик с размери 11,5/14,5 см, запечатан с описан и подписан стикер с № В 4734, съдържащ 2 броя кафяви листи, прегънати на две с полепнало по тях бяло кристално вещество/* има нето тегло **0,134 грама** и в него се доказва наличие на **метамфетамин**, чието съдържание е 48.10 %;

2. изследваното кристално вещество от обект № 3/1 */стъклен балон от електрическа крушка с черна лепяща лента върху металната част, с дупка на балона с полепнало светло кафяво кристално вещество по вътрешността ѝ, съдържащ се в прозрачен полиетиленов плик с размери 30/40 см, запечатан с описан и подписан стикер с № В 4733/* има нето тегло **0,034**

грама и в него се доказва наличие на **метамфетамин**, чието съдържание е 0,20 %;

3. изследваното кристално вещество от обект № 4 /прозрачен полиетиленов плик с размери 30/40 см., запечатан с описан и подписан стикер с № В 4732, съдържащ тъмно кафяв йенски съд с вътрешен диаметър 21 см и височина 8,2 см с полепнало бяло кристално вещество по дъното/ има нето тегло **0,011 грама** и в него се доказва наличие на **метамфетамин**, чието съдържание е 47,30 %;

4. изследваното кристално вещество от обект № 10/1/6 /полиетиленов плик тип „клипс" с размери 4/5 см, съдържащ кафяво кристално вещество, намиращ се в прозрачен полиетиленов плик с размери 14,5/20 см, намиращ се в прозрачен полиетиленов плик с размери 29,5/37.5 см, запечатан с описан и подписан стикер с № В 4738/ има нето тегло **0.816 грама** и в него се доказва наличие на **метамфетамин**, чието съдържание е 2.10 %;

5. изследваното кристално вещество от обект № 12/3 /прозрачна, правоъгълна, стъклена купичка с размери 13.5/10/2,8 см, в която има прозрачна, пластмасова плака с размери 4,6/8.5 см с полепнало бяло, кристално вещество по нея, намираща се в прозрачен полиетиленов плик с размери 30/40 см, запечатан със стикер № В 4740/ има нето тегло **0,025 грама** и в него се доказва наличие на **метамфетамин**, чието съдържание е 1,60 %;

6. изследваното кристално вещество от обект № 18/3 /полиетиленов плик с размери 5/4 см, съдържащ светло кафяво кристално вещество, намиращ се в прозрачен полиетиленов плик, с размери 11,5/15 см, запечатан с телбод и обозначен с хартиен етикет с надпис „обект 18“, съдържащ 3 броя полиетиленови плика/ има нето тегло **0,186 грама** и в него се доказва наличие на **метамфетамин**, чието съдържание е 51,00 %;

7. изследваното количество течност в обект № 10/5 /бяла полиетиленова торбичка с размери 33.5/24 см, съдържаща прозрачен, пластмасов контейнер с розова, винтова капачка с диаметър - 2.6 см и височина - 14 см, съдържащ светло жълта течност, намираща се в прозрачен полиетиленов плик с размери 29,5/37.5 см, запечатан с описан и подписан стикер с № В 4738/ е **24 мл. (27,850 гр.)** и се определя като **солна киселина**;

8. изследваното количество течност в обект № 15/4 /оранжево, пластмасово шише с надпис „Flash", с черна пластмасова винтова капачка,

съдържащо течност, намиращо се в прозрачен полиетиленов плик с размери 30/40 см, запечатан с кафява лепяща лента и поставен стикер № В 0970/ е **0,145 л. (148,730 гр.)** и се определя като **солна киселина**;

9. изследваното количество течност в обект № 15/2 /прозрачна, пластмасова бутилка, без етикет, с бяла пластмасова винтова капачка, съдържаща прозрачна течност, намираща се в прозрачен полиетиленов плик с размери 30/40 см, запечатан с кафява лепяща лента и поставен стикер № В 0970/ е **0,256 л. (188.580 гр.)** и се определя като смес от органични разтворители **толуен /толуол, метилбензол, фенилметан/ и диетилов етер**;

10. изследваното кристално вещество от обект № 12/5 /карта за игра „Асо спатия“ с размери 8,5/5,5 см с полепнало червено-лилаво и бяло вещество по нея, намираща се в прозрачен полиетиленов плик с размери 30/40 см., запечатан със стикер № В 4740/ има нето тегло **0,065 грама** и в него е установено наличие на **ефедрин/псевдоефедрин**;

11. изследваното кристално вещество от обект № 11/2 /прозрачен полиетиленов плик, запечатан с телбод, с размери 21.5/32.5 см, съдържащ бяла пластмасова кутия с етикет с надпис „Сода каустик люспи“, с вместимост 500 гр.. с червена пластмасова винтова капачка, съдържаща бяло, кристално вещество, намираща се в прозрачен полиетиленов плик с размери 30/40 см., запечатан със стикер № В 4739/ има нето тегло **467,560 грама** и се определя като **натриева основа**;

12. изследваното влажно кристално вещество от обект № 15/3 /прозрачна, пластмасова бутилка с етикет с надпис „Aqua nova“, с вместимост 750 мл., с бяла пластмасова винтова капачка, с надпис „1 точка“, съдържаща бяло кристално вещество, намираща се в прозрачен полиетиленов плик с размери 30/40 см., запечатан с кафява лепяща лента и поставен стикер № В 0970/ има нето тегло **17,830 грама** и се определя като **натриева основа**;

13. изследваната кашеобразна маса от обект № 15/5 /прозрачно, пластмасово шише - деформирано, без етикет, с черна пластмасова винтова капачка с надпис „Coca Cola“, с вместимост 2 л., съдържащо черно кашеобразно вещество, намиращо се в прозрачен полиетиленов плик с размери 30/40 см, запечатан с кафява лепяща лента и поставен стикер № В 0970/ има нето тегло **77,640 грама** и в нея присъства **натриева основа**;

14. изследваното количество течност в обект № 15/6 /прозрачен, стъклен буркан с етикет с надпис „Домати стерилизирани“, с вместимост

0,720л., със златиста, метална, винтова капачка, съдържащ прозрачна течност, намиращ се в прозрачен полиетиленов плик с размери 30/40 см, запечатан с кафява лепяща лента и поставен стикер № В 0970/ е **4,5 мл. (2,750 гр.)** и в нея се съдържа смес от органични разтворители, като присъства и **натриева основа**;

15. изследваното количество течност в обект № 11/3 /бяло, пластмасово шише с етикет с надпис „Фосфорна киселина 85%“, със синя пластмасова, винтова капачка, с вместимост 1 литър, съдържащо прозрачна течност, намиращо се в прозрачен полиетиленов плик с размери 30/40 см, запечатан със стикер № В 4739/ е **0,790 л. /1229,210 гр./** и се определя като **фосфорна киселина**;

16. изследваното прахообразно вещество от обект № 10/1/7 /полиетиленов плик, тип „клипс“ с размери 5/6,55 см, съдържащ червено-лилаво прахообразно вещество, намиращ се в прозрачен полиетиленов плик с размери 14,5/20 см, намиращ се в прозрачен полиетиленов плик с размери 29,5/37.5 см, запечатан с описан и подписан стикер с № В 4738/ има нетно тегло **0,027 грама** и се определя като **червен фосфор**;

17. изследваното кристално вещество от обект № 12/1 /прозрачна, пластмасова, квадратна купа с размери 13,5/13,5 см и височина 7 см, с поленало червено-лилаво прахообразно вещество, намираща се в прозрачен полиетиленов плик с размери 30/40 см, запечатан със стикер № В 4740/ има нето тегло **0,041 грама** и се определя като **червен фосфор**, в който се доказва наличие на **метамфетамин**, чието съдържание е 0.40 %;

18. изследваното прахообразно вещество от обект № 13/2 /стъклено шишенце с диаметър на дъното 4,5 см и височина 7,2см, с етикет с надпис „Цефтриаксом“, с гумена сива тапа, съдържащо червено-лилаво прахообразно вещество, намиращо се в прозрачен полиетиленов плик с размери 11,5/15 см, запечатан със стикер № В 4743/ има нетно тегло **4,690 грама** и се определя като **червен фосфор**;

19. изследваното кристално вещество от обект № 14/2 /синя, пластмасова фуния с диаметър 11,3 см, с поставен памучен тампон с поленало червено-лилаво кристално вещество, намираща се в прозрачен полиетиленов плик с размери 30/40 см, запечатан със стикер № В 0971/ има нето тегло **2,802 грама** и се определя като **червен фосфор**, в който се доказва наличие на **метамфетамин**, чието съдържание е 1,20 %;

20. изследваните гранули от обект № 13/1 /кафяво, стъклено шишенце

с диаметър 2.8 см и височина 7,5 см, без етикет, с черна пластмасова винтова капачка, съдържащо сиво кристалното вещество – гранули, намиращо се в прозрачен полиетиленов плик с размери 11,5/15 см, запечатан със стикер № В 4743/ имат нето тегло **2,000 грама** и се определят като **йод**;

21. изследваното количество течност в обект № 11/4 /прозрачно, пластмасово шише с етикет с надпис „АМВ разредител“, с бяла пластмасова винтова капачка, с вместимост 500 мл., съдържащо прозрачна течност, намиращо се в прозрачен полиетиленов плик с размери 30/40 см, запечатан със стикер № В 4739/ е **0,360 л. (237,070 гр.)** и се определя като **смес от органични разтворители**;

22. изследваното количество течност в обект № 15/1 /светлосиня пластмасова бутилка, с етикет с надпис „Devin“, с вместимост 0,5 л., със синя пластмасова винтова капачка, с релефен надпис „Devin“, съдържаща прозрачна течност, намираща се в прозрачен полиетиленов плик с размери 30/40 см, запечатан с кафява лепяща лента и поставен стикер № В 0970/ е **0,288 л. (215,980 гр.)** и се определя като **смес от органични разтворители**.

Въз основа на получените резултати от изследванията на представените обекти и извършената литературна справка, експертът направил извод, че установените реактиви и химикали: ефедрин/псевдоефедрин, йод, натриева основа, червен фосфор, фосфорна киселина, солна киселина, толуол и диетилов етер могат съвместно да участват в схема за синтетично получаване на метамфетамин по т. нар. метод на редукция на хидроксилната група от молекулата на ефедрин/псевдоефедрин чрез нагряване в присъствието на йодоводородна киселина /фосфорна киселина и йод/ и фосфор за производството на синтетичното наркотично вещество метамфетамин. Отбелязал, че веществото метамфетамин има силно наркотично действие, няма легална употреба, производство и пазар и подлежи на контрол съгласно Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите и Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични. Посочил изрично, че веществата ефедрин и псевдоефедрин са поставени под контрол и подлежат на контрол съгласно чл.3, ал.4 от ЗКНВП и Регламент 273/2004, Приложение I на Европейския парламент и Съвета относно прекурсорите на наркотични вещества, като същите представляват прекурсори за производство на наркотични вещества и са включени в Приложение I по чл.2 б."а", в Категория 1 на същия регламент. Посочил още, че веществата толуол, диетилов етер и солна киселина (хидроген хлорид) представляват прекурсори

за производство на наркотични вещества, съгласно чл.3, ал.4 от ЗКНВП и Регламент 273/2004, Приложение I на Европейския парламент и Съвета относно прекурсорите на наркотични вещества и са включени в Приложение I по чл.2 б."а", в Категория 3 на същия регламент. Изслушан в хода на първоинстанционното съдебно следствие, експертът пояснил, че за произвеждането на синтетичното наркотично вещество метамфетамин не е необходимо специално оборудване, като производството може да се извърши с различни предмети от домакинството като чаши, йенски съдове, котлон, колби, фунии, пластмасови бутилки с дупки. Пояснил още, че прекурсорите диетилов етер, солна киселина, натриева основа, йод могат да се закупят свободно от търговската мрежа, тъй като те се използват за почистване и хигиенизиране в домакинството, а йодът – в медицината.

В настоящото въззивно производство, предвид дадените от ВКС в отменителното решение указания, наред с анализа на всички изброени по-горе доказателства, които установяват връзката между намерените и изследваните от химическата експертиза вещества и материали, се извърши отново преценка на годността на писменото доказателствено средство-протокол за претърсване и изземване в жилището на подсъдимия.

Обсъждайки приложените по делото писмени материали, въззивният съд, както и първостепенният, намери за валиден изготвения в хода на досъдебното производство протокол за претърсване и изземване. Той е годно писмено доказателствено средство за установяване на правно-релевантни факти, а самите процесуалноследствени действия – претърсване и изземване – са били извършени в съответствие с изискванията на чл.159 – чл.163 от НПК. По време на претърсването в къща на ул. „Хаджи Маринка“ №17, в гр. Сливен, обитавана и от подс. Я., били открити и иззети предметите и веществата, подробно описани в съставения за следственото действие протокол, както и по-горе в настоящото решение. Претърсването на жилището и изземването на вещите са били извършени в условията на неотложност, които по-горе бяха подробно обосновани, като на следващия ден – 28.12.2018г. протоколът е бил надлежно одобрен от съдия от съответния първо-инстанционен съд, спазвайки изискуемия от чл.161, ал.2 от НПК 24-часов срок, с определение №523 от 28.12.2018г. по ЧНД №667/2018г. на Сливенския окръжен съд. Цитираният протокол е бил подписан от всички присъстващи на следствените действия без възражения и забележки относно начина на осъществяване на действията, както и относно направените при него констатации и иззетите вещи. В този смисъл не е допуснато процесуално

нарушение от категорията на съществените, за да бъде изключен цитираният протокол за претърсване и изземване от обема доказателства по делото. Знанието на името на дееца и неговия адрес на по-ранен етап не са годно или достатъчно основание да предизвикат обичайната процедура по вземане на предварително разрешение от съда по смисъла на чл.161, ал.1 от НПК, тъй като основното изискване към тази процедура е наличието на достатъчно данни за извършено престъпление в мястото, където ще бъде провеждано процесуално следственото действие. Претърсването и свързаното с него изземване в настоящия случай са били проведени около месец по-късно след снемане показанията на св. И., тъй като са целели установяването на момента на производство на наркотичното вещество, както и на продуктите и вещите, свързани с неговата употреба. Преценката за точния и необходимия момент е изцяло на разследващия орган. Същата е била правилна и съответна на законовото изискване за „неотложност“, поради което е била потвърдена и от окръжния съдия, който с нарочен писмен акт е обосновал тази неотложност, потвърждавайки като валидно и законосъобразно извършеното действие в срок от 24 часа след него с Определение №523/28.12.2018г. по ЧНД№667/2018г.. Сливенският окръжен съд е отбелязал конкретната причина действието да се счита неотложно – „във връзка с получена непосредствено преди него оперативна информация, че в същото жилище на 27.12.2018г. А.Я. е произвел високорисково наркотично вещество, предназначено за разпространение.“. Изложеният мотив е кратък, точен, ясен и напълно в съответствие с духа и буквата на закона. Наред с това показанията на свидетелите поемни лица П.Д. и М.М., които потвърждават в пълнота и цялост извършеното процесуално следствено действие, направените при него констатации и установените вещи и наркотични вещества, са подробни, логични и последователни и не оставят никакво съмнение относно законосъобразността на извършеното действие по претърсване и изземване, отразено в протокола от 27.12.2018г.

В подкрепа на извода за „неотложност“ на действието по претърсване и изземване са и показанията на св. Д. относно наличната оперативна информация за производството на наркотичните вещества, коментирани по-горе. Същият съобщава, че по оперативен път е установил, че на 27.12.2018г. подс. Я. произвежда наркотични вещества, като предстои част от тях да занесе на клиент. Свидетелят Д. изтъква, че това обстоятелство е наложило извършването на претърсване в жилището, обитавано от подсъдимия, при условията на неотложност с цел установяване и изземване на изготвеното

наркотично вещество. Именно тези показания на свидетеля безспорно установяват ситуация на неотложен случай, тъй като ако не е било предприето незабавно претърсване, е съществувала реална опасност изготвените от подсъдимия наркотични вещества да не бъдат намерени в жилището му. Коментираните показания на св. Д. обуславят неоснователност на възраженията на защитника за незаконосъобразно извършено претърсване поради липса на предварително получено разрешение от съдия в хипотеза на отсъствие на неотложност.

Въззивната инстанция, както и първата такава, цени документите, приложени като писмени доказателства по делото, които по-горе бяха подробно цитирани. Свидетелството за съдимост на подс. Я. установява, че същият е бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл.195, ал.1, т.4 вр. чл. 194, ал.1 и чл.20, ал.2 от НК, за което му е било наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година и два месеца, чието изтърпяване е било отложено за изпитателен срок от три години съгласно чл.66, ал.1 от НК. Същият документ установява още, че подсъдимият е извършил настоящите деяния в изпитателния срок по предходното си осъждане.

Протокол от 27.12.2018г. за доброволно предаване от А.Я. /л.34 от ДП/ установява, че подс. Я. доброволно е предал на разследващия орган 3 броя полиетиленови пликчета с еднакви размери 4 см x 4 см, всяко със съдържание на жълтеникавокафяво кристалообразно вещество. В същия саморъчно е записал, че в две от пликчетата има два вида киселини, а в третото метамфетамин.

Протокол от 27.12.2018г. за доброволно предаване от А.Я. /л.33 от ДП/ установява, че подс. Я. доброволно е предал на разследващия орган мобилен апарат марка „Хуауей, П20, лайт, черен на цвят“ с поставена в него сим карта на Мтел.

Декларацията за семейно и материално положение и имотно състояние на обв. А.Я., копие от нотариално заверена декларация за припознаване и удостоверение за раждане на С.. А.онов Я. установяват, че подсъдимият не работи и не получава доходи и че същият е баща на детето С.. А.онов Я., родено на ..г.

Заверено копие от диплома за средно образование установява, че подс. Я. има завършено средно образование в ГПЗЕ „Захарий С.“ – Сливен.

Заверено копие от диплома за висше образование и приложение към

нея установява, че подс. Я. има завършено висше образование в Бургаски свободен университет, специалност „Компютърни системи и технологии“.

Писмо-отговор от Община Сливен за предоставяне на данни от регистъра на населението „Национална база данни“ установява, че на процесния адрес – гр. Сливен, ул. „Хаджи Маринка“ №17 са регистрирани както подс. Я., така и лицата С.Г. Я. и Н. С. Я.а.

Писмо-отговор от „Изипей“ АД с приложена справка установява, че в периода 03.05.2017г. – 19.12.2018г. Н. С. Я.а многократно е превеждала чрез посоченото търговско дружество на подс. Я. различни парични суми в размер от 40 лева до 200 лева.

Писмо-отговор от „Дорис“ ООД с приложена справка установява, че в периода 01.01.2016г. - 31.12.2018г. Н. С. Я.а многократно е пътувала с автобус на посочената превозваческа фирма по маршрута Сливен – София и обратно. Същият документ установява последните пътувания на лицето Н. С. Я.а с въпросната превозваческа фирма, а именно на 03.09.2018г. и на 15.12.2018г. по маршрут Сливен – София. От документа не може да се почерпи категорична информация, че на инкриминираната дата 27.12.2018г. лицето Н. С. Я.а е пребивавала в процесната къща и още по-малко, че е съпричастна към намерените и иззети предмети и материали.

Писмо-отговор от Началник на Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Сливен с приложени справки установява, че процесният таксиметров автомобил с рег. №СН...ВВ, от който подс. Я. е бил заставен да излезе и пред който е бил задържан, е собственост на лицата М.Н. А. и Н.Ж.А..

Приемо-предавателен протокол №62310 от 12.04.2019г., л. 73 от ДП, установява, че разследващият орган е предал на съхранение в ЦМУ – София метамфетамин, солна киселина, толуен, ефедрин с общо по ФХЕ тегло 4,078 гр. + 425 мл, измерено в ЦМУ 790 грама. Първоинстанционният съд правилно е отклонил като неоснователно искането на защитата за изключване от доказателствената съвкупност на цитирания протокол, според който предадените за съхранение наркотици, прекурсори и материали са били иззети на 29.11.2018г. Защитникът се стреми да внуши тезата, че с въпросния удостоверителен документ са били предадени за съхранение в ЦМУ – София наркотици, прекурсори и материали, иззети на посочената в документа дата – 29.11.2018г., и които са различни от иззетите на 27.12.2018г. от дома на подсъдимия. Правилно съдът е приел, че установеното разминаване в датата на изземване на наркотиците, прекурсорите и материалите, посочена в

приемо-предавателния протокол – 29.11.2018г. и датата 27.12.2018г., когато е било извършено претърсването и изземването в дома на подсъдимия, се дължи на очевидна техническа грешка. Погрешната дата – 29.11.2018г., първоначално посочена в придружителното писмо и впоследствие пренесена в приемо-предавателния протокол, не е случайна, тъй като това е датата, на която е образувано досъдебното производство с първото извършено действие по разследване – разпита на св. И.И. пред съдия. Съобразявайки всички останали доказателства по делото, касаещи вида и количеството на предадения предмет, се установява, че е налице пълно съответствие с предмета на разследване по делото, иззет при извършеното претърсване месец след образуване на делото, а именно датата 27.12.2018г., поради което няма съмнение, че в упоменатия приемо-предавателен протокол са посочени именно наркотиците, прекурсорите и материалите, намерени и иззети при извършеното на 27.12.2018г. процесуално-следствено действие в жилището на подсъдимия в гр.Сливен, ул. „Хаджи Маринка“ №17, а не такива, които да са били намерени и иззети по – рано, на 29.11.2018г., и вероятно от друго място. Предвид изложените съображения внушението, което се прави с възражението по този въпрос, че посочената дата е произволна и води до съществен порок в документа е неоснователно. По тези съображения обсъдения приемо-предавателен протокол следва да се приеме за валиден и действителен, а неговото съдържание – за достоверно.

Неоснователно е и възражението относно т.н. „ръкописен текст“, според което съдът е приобщил към доказателствения материал извънпроцесуални обяснения на подсъдимия. Това възражение е подкрепено с посочена съдебна практика в този смисъл. Изводът на защитата е неправилен, защото не става дума за изложени саморъчни обяснения в смисъла на предпроцесуалната дейност, по отношение на които е и посочената съдебна практика, а за отразено становище на подсъдимия по повод извършените спрямо него действия, а именно претърсването на дома му и изземването на вещи, както и по повод на действия с негово участие - извършеното от него доброволно предаване, като и за двете действия са били съставени нарочни протоколи, напълно съответстващи на процесуалните правила за тяхното съставяне. В съдебните мотиви на решаващия съд, заявеното от подсъдимия е споменато като обективен факт, коректно възпроизведено като съдържание, но съдът не му е предал особено значение и тежест извън съвкупния доказателствен материал, който сам по себе си е достатъчен да обоснове престъпната дейност на подсъдимия.

Двете съдебни инстанции цениха предметите, приобщени като веществени доказателства по делото и най-вече наркотичните вещества - метамфетамин с общо нетно тегло от 1.206 грама, прекурсори – солна киселина, натриева основа, диетилов етер, червен фосфор, ефедрин/псевдоефедрин, както и всички други предмети, иззети или доброволно предадени в хода на досъдебното производство. Въпросните предмети са били надлежно описани в съответните протоколи, като иззетите от дома на подс. Я. предмети са били и снимани. Всички предмети - веществени доказателства по делото, продължават да се пазят, като наркотичното вещество метамфетамин и прекурсорите се намират на съхранение в ЦМУ. Предметите, приобщени като веществени доказателства, затвърждават по несъмнен начин достоверността на изложените по-горе обстоятелства.

Съдилищата цениха като годни веществени доказателствени средства приложените по делото фотоснимки, подредени във фотоалбума към протокола за претърсване и изземване /л.21-32 от ДП/, тъй като те са били направени в хода на започналия наказателен процес от специалист – технически помощник, участвал като такъв по време на посочените действия по разследване, а НПК не предписва други специални изисквания за изготвянето на фотоснимките.

Без съществен принос за доказване на разгледаните престъпления е заключението на техническата експертиза по протокол от 04.01.2019г., тъй като от изследвания мобилен телефон, марка „Huawei“, ползван от подсъдимия, вещото лице С. И. не е успял да изведе по експертен път никаква информация от паметта на мобилния телефон, защото същият има ПИН код, който не е известен.

Направеният и изложен по-горе анализ на наличната по делото доказателствена съвкупност мотивира въззивната инстанция да сподели становището на първата за безспорно и убедително доказано авторство на разгледаните престъпления в лицето на подсъдимия Я., а проверяваният съдебен акт - да намери за обоснован.

Въз основа на приетата за установена и напълно изяснена фактическа обстановка първоинстанционният съд е направил законосъобразен правен извод, който се споделя от въззивния, че подсъдимият Я. с деЯ.ието си, описано в пункт първи на обвинителния акт, е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на чл.354а, ал.1, изр.1, пр.4 от НК, защото на 27.12.2018г., без надлежно разрешително, в обитаваното от него жилище, находящо се в гр. Сливен, ул. „Хаджи Маринка №17, е произвел и

държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество – метамфетамин с общо нетно тегло 1.206 грама, като активно действащият наркотичен компонент метамфетамин е с концентрация от 0.20% до 51%.

Установеното от съда относно предмета на посоченото престъпление е в съответствие с приложимите за казуса регламенти. Съгласно Списък II от Конвенцията на ООН за психотропните вещества от 1971г., ратифицирана от Република България и съгласно Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, обнародван в ДВ бр. 30/1999г., метамфетаминът е наркотично вещество и подлежи на контрол. Той е характеризиран като високорисково наркотично вещество и е включен в Приложение №1 към чл.3, ал.2 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, в което приложение са изброени растенията и веществата с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях и които са забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина.

Правилно и обосновано е заключението на решаващия съд, че коментираното престъпление с предмет посоченото високорисково наркотично вещество е било извършено от подсъдимия при две форми на изпълнително деЯ.ие „производство” и „държане с цел разпространение”.

От събраните по делото доказателства е установено по безспорен начин, че на 27.12.2018г., в обитаваното от подсъдимия жилище в гр. Сливен, ул. „Хаджи Маринка“, №17, същият е произвел по т. нар. метод на редукция на хидроксилната група от молекулата на ефедрин/псевдоефедрин чрез нагряване в присъствието на йодоводородна киселина високорисково наркотично вещество – метамфетамин с общо нетно тегло 1.206 грама, с активно действащ наркотичен компонент метамфетамин с концентрация от 0.20% до 51%.

Правилно съдът е заключил, че подс. Я. е реализирал и другата форма на изпълнителното деЯ.ие - „държане”, защото, след като е произвел процесния наркотик метамфетамин, той го е държал, като е упражнявал фактическа власт върху него. В подкрепа на този извод е фактът, че част от процесния метамфетамин е била в него и той доброволно я предал на полицейските служители, а друга част от наркотика е била намерена в обитаваното от него жилище. В тази връзка следва да се добави, че за да е осъществено престъплението при форма на изпълнителното деЯ.ие „държане на наркотично вещество”, достатъчно е последното да се държи от дееца, без да е необходимо демонстриране на това държане, нито изразено намерение за своене на веществото. За съставомерността на деЯ.ието не е необходим

определен минимален времеви период на държането на наркотика, нито непрекъснатост и непосредственост на държането. От момента, в който деецът установи своя фактическа власт върху наркотичното вещество, той вече го държи и осъществява изпълнителното деЯ.ие на разглежданото продължено престъпление, без да е нужно изтичането на определено време, нито непрекъснатото и пряко държане на веществото. В казуса подс. Я. е държал процесния метамфетамин от момента на неговото производство до момента на предаването му на полицейските служители, съответно – до изземването му от органите на полицията по време на извършените в процесното жилище следствени действия по претърсване и изземване.

Безспорен е също и другият обективен елемент от състава на разглежданото престъпление – липсата на надлежно разрешително за производство и държане на високорискови наркотични вещества, издадено в полза на подсъдимия.

Наред с коментираните обективни признаци на деЯ.ието, описано в пункт първи на обвинителния акт, първоинстанционният съд правилно е приел, че в случая присъстват и елементите от субективната страна на престъплението - пряк умисъл и специална цел за разпространение на наркотичните вещества.

Всички данни по делото несъмнено сочат, че подс. Я., с оглед на неговата възраст, житейски и социален опит, физическо и психично развитие, степен на образование и съдебно минало добре е разбирал, че извършва нещо недопустимо и непозволено от закона, като държи в себе си и в обитаваното от него жилище процесното наркотично вещество – метамфетамин. Подсъдимият е запознат с действието на този наркотик, който лично употребява, знае разрешителния режим за неговото производство, държане и разпространение, знае също, че не притежава надлежно разрешително за придобиването и държането на наркотични вещества. Следователно, той е бил съвсем наясно за неправомерността на постъпката си, изразяваща се в производство и държане на процесния наркотик, за който е бил убеден, че е метамфетамин. Извършените от него действия са обективен израз на оформените в съзнанието му представи за общественото опасен характер на деЯ.ието му и неговите последици и за желанието му тези последици да се проявят в действителност. Следователно същият е действал с пряк умисъл, както правилно е приела първата инстанция.

Законосъобразен е и изводът на първоинстанционния съд, че в казуса е налице квалифициращият субективен признак на коментираното

престъпление по чл.354а, ал.1, изр.1 от НК - специалната цел за разпространение на държаните наркотични вещества. Тя се установява по несъмнен и категоричен начин от кредитираните досъдебни показания на св. И.И., дадени пред съдия, а косвено – и от множеството предмети, иззети от жилището на подсъдимия като веществени доказателства, които в комплексна преценка с писмените и гласните доказателствени средства също сочат, че целта на подсъдимия досежно процесния наркотик метамфетамин е била да го продаде на трети лица. В подкрепа на този извод са както начинът на опаковане на наркотичното вещество, така и самото му количество, което изключва вероятността същото да е било предназначено единствено за лична употреба от подсъдимия.

Безспорно установените фактически констатации, изведени от събрания на досъдебното производство и в хода на първоинстанционното съдебно следствие доказателствен материал, дават основание на въззивната инстанция да прецени като законосъобразен и да се присъедини към формирания от първата инстанция правен извод, че подсъдимият с описаното в пункт втори на обвинителния акт деяние е осъществил обективните и субективните елементи на престъпление против народното здраве, представляващо държане на прекурсори – толуол, ефедрин и псевдоефедрин, както и на материали солна киселина, натриева основа, фосфорна киселина, диетилов етер, червен фосфор, йод, смес от органични разтворители с цел производство и разпространение на високорисково наркотично вещество с правна квалификация по чл.354а, ал.1, изр.2 от НК.

Категорично установено е от събраните по делото доказателства, че на 27.12.2018г., в обитаваното от подсъдимия жилище в гр. Сливен, ул. „Хаджи Маринка“ №17, същият е държал посочените по-горе по вид и количество прекурсори с цел производство и разпространение на високорисковото наркотично вещество – метамфетамин. Подсъдимият Я. е държал процесните прекурсори от момента на тяхното придобиване, който е неизвестен, до изземването им от органите на полицията по време на извършените в процесната къща следствени действия по претърсване и изземване. Изводът за преследваната от подсъдимия цел – за производство и разпространение на високорисковото наркотично вещество – метамфетамин се основава на неоспореното заключение на химическата експертиза, което установява наличие на следи от метамфетамин, ефедрин/псевдоефедрин и червен фосфор в множеството иззети предмети, както и метамфетамин в малки полиетиленови пликчета. Тези експертни констатации налагат извод, че след

получаването на наркотичното вещество същото е било разпределено на дози, прецизно отмерени с електронната везна, и е било предназначено за разпространение.

Несъмненият извод, че подс. Я. е държал и използвал процесните прекурсори именно за производството на високорисковото наркотично вещество метамфетамин се подкрепя и от експертното становище на вещото лице З.Л.-Б., според която установените при проведените изследвания реактиви и химикали – ефедрин/псевдоефедрин, йод, натриева основа, червен фосфор, фосфорна киселина, солна киселина, толуол и диетилов етер могат съвместно да участват в схема за синтетично получаване на метамфетамин по т. нар. метод на редукция на хидроксилната група от молекулата на ефедрин/псевдоефедрин чрез нагряване в присъствието на йодоводородна киселина /фосфорна киселина и йод/ и фосфор за производството на синтетичното наркотично вещество метамфетамин. Важно е също устно изразеното становище на експерта – химик, че за произвеждането на синтетичното наркотично вещество метамфетамин не е необходимо специално оборудване, като производството му може да се извърши с помощта на различни предмети от домакинството - чаши, йенски съдове, котлон, колби, фунии, пластмасови бутилки с дупки, каквито са били намерени и иззети от дома на подсъдимия. Тези заявени експертни позиции обосновават категоричен извод, че подс. Я., макар и да не е разполагал със специално обособени помещения и специална апаратура, е могъл с процесните прекурсори, материали и съоръжения в домашни условия да произведе високорисковото наркотично вещество метамфетамин.

Правилна е констатацията на решаващия съд досежно предмета и на това престъпление – толуол, диетилов етер, солна киселина /хидроген хлорид/. Съгласно Регламент 273/2004г. на Европейския парламент и на Съвета от 11.02.2004г. относно прекурсорите и наркотичните вещества посочените материали са под контрол, като фигурират в Категория 3 към Приложение 1 на посочения Регламент като вещества, използвани често за производство на наркотични и психотропни вещества.

Обоснован е изводът на съда за осъществяване на коментираното престъпление при форма на изпълнителното деяние „държане”, тъй като подсъдимият е упражнявал фактическа власт върху намиращите се в дома му толуол, диетилов етер, солна киселина, натриева основа, фосфорна киселина, червен фосфор, йод, характеризирани като прекурсори, защото могат съвместно да участват в схема за синтетично получаване на наркотичното

вещество метамфетамин.

Въззивната инстанция се присъедини към становището на решаващия съд за присъствието на елементите от субективната страна на престъплението по чл.354а, ал.1, изр.2 от НК – пряк умисъл и специална цел за производство и разпространение на високорисково наркотично вещество. Подсъдимият Я. е имал ясната представа за характера на държаните от него материали, знаел е, че те представляват толуол, диетилов етер, солна киселина, натриева основа, фосфорна киселина, червен фосфор, йод, ефедрин/псевдоефедрин, които се използват като изходна суровина при производството на наркотични вещества и действително е използвал въпросните твърди и течни материали в синтеза на процесното високорисково наркотично вещество метамфетамин. Подсъдимият е бил съвсем наясно, че не притежава надлежно разрешително за придобиването и държането на прекурсори, в това число на ефедрин/псевдоефедрин, осъзнавал е неправомерността на поведението си относно въпросните материали. Знаел е химичния състав на държаните от него материали – толуол, натриева основа, солна киселина, фосфорна киселина, червен фосфор, йод и техните възможни реакции помежду им, както и с други химични елементи, като съзнателно ги е използвал за получаване на метамфетамин. При тези данни, обоснован и правилен е изводът, че подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал тяхното настъпване.

Правилен е също изводът за наличието на специалната цел, предписана от текста на чл.354а, ал.1, изр.2 от НК – подсъдимият е държал процесните материали - прекурсори с цел да произведе и разпространи високорисково наркотично вещество. При това, посочената цел е била реализирана, защото подсъдимият действително е произвел и е искал да разпространи на трети лица метамфетамин, който е високорисково наркотично вещество.

Водим от гореизложените съображения въззивният съд прие, че атакуваната присъда е законосъобразна. Същата е постановена в пълно съответствие с разпоредбите на чл.354а, ал.1, изр.1, чл.354а, ал.1, изр.2 и чл.11, ал.2 от НК. Изпълнени са предписанията на тези законови норми за ангажиране на наказателната отговорност на подсъдимия за коментираните престъпления против народното здраве с цитираните правни характеристики и липсват предпоставките, визирани в чл.304 от НПК, за оправдаването му.

Изпълнявайки задължението си по чл.314, ал.1 от НПК за цялостна

служебна проверка на правилността на обжалваната присъда, въззивната инстанция осъществи контрол досежно справедливостта на наложените наказания лишаване от свобода и глоба и прецени същите като справедливи.

При определяне вида и размера на посочените наказания съдът е съобразил приложимите за казуса разпоредби на чл.354а, ал.1, изр.1 и изр.2 от НК. Правилно е приел, че престъпленията, имащи за предмет наркотични вещества и прекурсори за тяхното производство, са със завишена степен на обществена опасност, с оглед техния обект на защита - обществените отношения, свързани със здравето на хората. Така очертаният обект на защита, както и нарастващият брой на деятия с предмет наркотични вещества и прекурсори, тяхната динамика и актуалност и особено неблагоприятното въздействие на наркотиците върху здравето на хората, са били съобразени от законодателя с предвидените за коментираните престъпления тежки санкции.

Съдът правилно е преценил, че степента на обществена опасност на конкретните деяния е относително висока, съобразявайки вида на процесното наркотично вещество и съдържанието на неговия активно действащ наркотичен компонент, вида, количеството, разнообразието и предназначението на процесните прекурсори и материали.

Предмет на престъплението по чл.354а, ал.1, изр.1 от НК е високорисково наркотично вещество – метамфетамин, с активно действащ наркотичен компонент метамфетамин с концентрация от 0.20% до 51%, произведен лично от подсъдимия в създадена от него при домашни условия нарколаборатория, като наркотикът е бил предназначен за възмездно разпространение на трети лица.

Предмет на престъплението по чл.354а, ал.1, изр.2 от НК са прекурсорите толуол, ефедрин и псевдоефедрин, както и материалите солна киселина, натриева основа, фосфорна киселина, диетилов етер, червен фосфор, йод, смес от органични разтворители. Предназначението на всички тези суровини и материали е било производството на високорисковото наркотично вещество метамфетамин.

Съблюдавайки принципното положение, според което водещо значение за определяне степента на обществена опасност на деята има тежестта на извършеното престъпление, чрез което се изявяват и неговите личностните качества, решаващият съд правилно е приел, че подс. Я. е личност с относително висока степен на обществена опасност поради

тежестта на осъществените от него деяния и то по време на изпитателния срок на предишното му осъждане, който факт е показателен за неуспешния процес на поправяне у него.

При индивидуализацията на наказанията съдът обосновано е взел предвид подбудите и причините за извършване на деянията, които се коренят в слабите морално - волеви задръжки на подсъдимия, утвърждаващите се у него престъпни наклонности, незачитане от него на правните норми, регламентиращи контрола върху прекурсорите, както и контрола върху наркотичните вещества и забраната за тяхното производство, държане и разпространение и не на последно място – нарастващата масова употреба на наркотици, обуславяща голямото им търсене и нуждата от тяхното производство.

Анализирайки обстоятелствата, значими за размера на наказанията, първоинстанционният съд правилно е приел превес на смекчаващите отговорността обстоятелства над отегчаващите такива. Към смекчаващите отговорността факти правилно е отнесъл малкото количество на процесните наркотични вещества, признаването на част от фактите и обстоятелствата по обвинението, както и родителските задължения на подсъдимия към малолетното му дете. В обхвата на смекчаващите обстоятелства за престъплението по чл.354а, ал.1, изр.2 от НК следва да се включат и оценят вида на процесните прекурсори и материали – толуен, натриева основа, солна киселина, фосфорна киселина и йод, чието придобиване и притежаване не е забранено.

Изброявайки и обсъждайки изчерпателно всички налични смекчаващи отговорността обстоятелства, въззивната инстанция се присъедини към становището на първата, че същите не са многобройни по смисъла на чл.55 от НК и съобразно константата съдебна практика по този въпрос, нито някое от тях е изключително по своя характер, за да се налага определяне на наказанието при условията на цитираната разпоредба, а не при тези на чл.54 от НК. Многобройните и/или изключителните смекчаващи вината обстоятелства според изискванията на чл.55, ал.1, т.1 от НК биха обосנוвали налагане на наказания лишаване от свобода под две години, съответно под три години, които се явяват несъразмерно леки и несъответни на индивидуализиращите отговорността обстоятелства, както и неефективни за постигане целите на санкцията по чл.36 от НК, поради което ще се окажат несправедливи, а налагането им ще бъде израз на необоснована снизходителност към подсъдимия като утвърждаващ се автор на

престъпления.

Разисквайки индивидуалните наказания на подсъдимия, първата инстанция правилно е отчела като отегчаващи отговорността му обстоятелства неговото съдебно минало, обременено с предишно осъждане, както и извършването на сегашните деяния в изпитателния срок на предходно условно осъждане. Към въпросната категория обстоятелства следва да се добавят превръщането на разгледаната престъпна дейност с предмет наркотични вещества и прекурсори в основен източник на доходи и средства за издръжка, липсата на трудова ангажираност у подсъдимия и на проявено от него желание да работи, предвид отсъствието на доказателства, че той се е регистрирал в Бюрото по труда като безработен и е търсил работа, макар и да има завършено висше образование и изключително перспективна в съвременното общество специалност „Компютърни системи и технологии“. Установеният факт, че сестрата на подсъдимия регулярно му е изпращала парични суми в размер от 40 лева до 200 лева, не опровергава извода, че същият е превърнал производството и разпространението на наркотици в свой основен източник на доходи и средства за съществуване.

В категорията на утежняващите отговорността обстоятелства, обуславящи завишаване на наложените наказания, не могат да се отнесат некритичното отношение на подсъдимия към извършеното от него, непризнаването на вината или недаването на обяснения, тъй като това е недопустимо. Конкретното поведение на обвиняемия/ подсъдимия в процеса е израз на правото му на защита, гарантирано от процесуалния закон. Затова липсата на критичност и демонстрирано разкаяние са факти, които не могат да се интерпретират във вреда на подсъдимия и да утежняват наказателноправното му положение.

Отчитайки всички по-горе изложени факти, значими за наказанието и съблюдавайки целите на специалната и генералната превенция, първостепенният съд правилно е преценил, че на подсъдимия за разгледаните престъпления следва да се наложат наказания лишаване от свобода при превес на смекчаващите вината обстоятелства и в размери, които съвпадат с минималните, предвидени в приложимите норми на чл.354а, ал.1, изр.1 и изр.2 от НК, а именно две години лишаване от свобода и три години лишаване от свобода.

Настоящият въззивен състав, като прие, че първата инстанция е съобщила принципите за законоустановеност и индивидуализация на наказанието, отчела е относително високата степен на обществена опасност

на конкретните деяния и на дееца, отдала е нужното значение на констатираните смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства и наред с това е проявила умерена строгост към подсъдимия, прецени, че наложените му наказания лишаване от свобода с посочените по-горе размери са справедливи, ще способстват за поправителното въздействие спрямо него и ще ограничат максимално вероятността в бъдеще той да извърши други противообществени прояви. Допълнително смекчаване на определените наказания, без обуславящи ги фактори, би било израз на необоснована снизходителност, не би довело до адекватна реализация на целите на наказанието, предвидени в чл.36 от НК и би създавало усещане за безнаказаност у подсъдимия и в обществото.

Проверявайки справедливостта на атакуваната присъда, въззивната инстанция упражни контрол и относно наложените на подсъдимия наказания глоба за всяко от двете престъпления и установи, че в тези му части съдебният акт е законосъобразен и справедлив. Приложимите за казуса разпоредби регламентират като кумулативно наказание наред с лишаването от свобода и глоба в следните размери – от 5 000 до 20 000 лева за престъплението по чл.354а, ал.1, изр.1 от НК и от 20 000 до 100 000 лева за престъплението по чл.354а, ал.1, изр.2 от НК. В съответствие с тези правни норми и тази на чл.55, ал.3 от НК, първостепенният съд е наложил на подсъдимия за разгледаните престъпления и наказание глоба в размер съответно от 5 000 лева за престъплението по чл.354а, ал.1, изр.1 от НК и от 20 000 лева за престъплението по чл.354а, ал.1, изр.2 от НК. Посочените размери на наказанието глоба, които съвпадат с минималните предвидени в закона, са съобразени със степента на обществена опасност на конкретните престъпления, със смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства, коментирани по-горе, както и с материалното състояние на подсъдимия. Предвид на това, въззивният съд счита, че не следва да коригира размерите на обсъдените глоби. Същите са правилно определени, прецизно отмерени с оглед на всички индивидуализиращи отговорността обстоятелства, съобразени са с целите на специалната и генералната превенция и същевременно са справедливи.

В заключение, въззивната инстанция намери, че всички постановени наказания са справедливи и не са налице изискванията на чл.337, ал.1, т.1 от НПК за изменяване на обжалваната присъда в частта относно наложените на подсъдимия за разгледаните престъпления наказания чрез занижаване на техните размери.

Законосъобразна е проверяваната присъда и в частта ѝ, с която на подсъдимия е определено общо наказание за двете престъпления. По този въпрос следва да се отбележи, че деятията, извършени от подсъдимия, които са предмет на разглеждане по настоящото наказателно дело, се намират в условията на реална съвкупност помежду си, съгласно чл.23, ал.1 от НК. Това е така, защото подсъдимият с две отделни деяния е осъществил съставите на две отделни престъпления – по чл.354а, ал.1, изр.1 от НК и по чл.354а, ал.1, изр.2 от НК, преди да има влязла в сила присъда за което и да е от тях. С оглед на това, първата инстанция правилно е преценила, че са налице предпоставките на чл.23, ал.1 от НК, които регламентират законовата възможност за съда, като определи наказание за всяко отделно престъпление, да наложи на подсъдимия едно общо наказание за всички престъпления, включващи се в съвкупността, което да е най-тежкото от наказанията за отделните престъпления. Съобразявайки цитираната разпоредба, с обжалваната присъда съдът правилно е определил на подсъдимия общо наказание за извършените от него две престъпления, а именно лишаване от свобода за срок от три години, което се явява най-тежкото измежду наложените.

В пълно съответствие с разпоредбата на чл.23, ал.3 от НК, първоинстанционният съд е присъединил към определеното на подсъдимия общо наказание три години лишаване от свобода и наложеното му наказание глоба в най-големия му размер от 20 000 лева за престъплението по чл.354а, ал.1, изр.2 от НК.

С атакуваната присъда първостепенният съд се е произнесъл и по въпроса за изпълнението на наложеното на подсъдимия общо наказание лишаване от свобода. Съблюдавайки нормата на чл.57, ал.1, т.2, б.„в“ от ЗИНЗС, съдът правилно е постановил наложеното общо наказание от три години лишаване от свобода да се изтърпи от подсъдимия при първоначален строг режим, тъй като наказанието се налага за умишлени престъпления, извършени в изпитателния срок на условно осъждане, по което отложеното наказание лишаване от свобода се активира на основание чл.68, ал.1 от НК и сборът на двете наказания надвишава две години. С оглед на това и като отчетел, че подс. А.Я. е личност с относително висока степен на обществена опасност, предвид извършените от него тежки умишлени престъпления в изпитателния срок на предходно осъждане, което обстоятелство изключва положителна преценка за приложението на чл.57, ал.3 от ЗИНЗС, съдът обосновано е намерил за законосъобразен именно първоначалния строг

режим за изтърпяване на настоящото общо наказание лишаване от свобода.

Правилна и законосъобразна е първоинстанционната присъда в частта ѝ, с която на основание чл.68, ал.1 от НК съдът е привел в изпълнение наказанието една година и два месеца лишаване от свобода, наложено на подс. Я. по НОХД №189/2016г. на Районен съд – Раднево. В казуса са изпълнени предписанията на посочения законов текст, който регламентира, че ако до изтичане на определения от съда изпитателен срок осъденият извърши друго умишлено престъпление от общ характер, за което, макар и след този срок, му бъде наложено наказание лишаване от свобода, той изтърпява и отложеното наказание. В случая с присъда №9 от 10.05.2016г., в сила от 17.10.2016г., по НОХД №189/2016г. на Районен съд – Раднево на подс. Я. е било наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година и два месеца за извършено от него престъпление по чл.195, ал.1, т.4, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК, чието изпълнение на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за изпитателен срок от три години, считано от влизане в сила на присъдата. Този изпитателен срок щеше да изтече на 17.10.2019г., но не е бил изтекъл към датата на извършване на разгледаните престъпления – 27.12.2018г. Поради това, че по време на изпитателния срок са били извършени сегашните деяния, които са от общ характер и умишлени, и за които на подсъдимия се налага наказание лишаване от свобода, задължително е на основание чл.68, ал.1 от НК да се активира коментираното отложено наказание от една година и два месеца лишаване от свобода. При това, в казуса за съда не е съществувала възможност за преценка дали да приведе в изпълнение въпросното наказание лишаване от свобода или да не стори това, каквато възможност е предвидена в чл.68, ал.2 от НК при непредпазливо престъпление, тъй като настоящите престъпления по чл.354а, ал.1, изр.1 от НК и по чл.354а, ал.1, изр.2 от НК, извършени в изпитателния срок на условното осъждане, са умишлени. Освен това, следва да се съобрази обстоятелството, че наложеното условно наказание на подсъдимия не е допринесло за неговото поправяне, не е оказало спрямо него очаквания предупредителен и възпиращ ефект. С оглед на тези съображения и при пълно съблюдаване на разпоредбата на чл.68, ал.1 от НК първата инстанция правилно е постановила подсъдимият да изтърпи ефективно отложеното наказание от една година и два месеца лишаване от свобода по предходното му осъждане, като определила първоначален строг режим за изпълнение на това наказание.

Прилагайки императивната разпоредба на чл.354а, ал.6 от НК, с

присъдата си първоинстанционният съд отнел в полза на държавата предмета на престъплението по чл.354а, ал.1, изр.1 от НК – 1.206 грама метамфетамин с активно действащ наркотичен компонент метамфетамин с концентрация от 0.20% до 51%. Отнел също в полза на държавата предмета на престъплението по чл.354а, ал.1, изр.2 от НК – 0.065 грама ефедрин/псевдоефедрин, 176.585 грама солна киселина и 188.580 грама толуен и диетилов етер.

Съблюдавайки нормата на чл.189, ал.3 от НПК, първостепенният съд правилно е осъдил признатия за виновен в извършване на разгледаните престъпления А.Я. да заплати в полза на държавата по сметка на ОД на МВР – Сливен сумата 704.39 лева, а на Окръжен съд – Сливен – сумата 29.74 лева, представляващи направени разноски по дело.

Изпълнявайки задължението си по чл.314, ал.1 от НПК, въззивната инстанция провери изцяло атакувания съдебен акт и установи, че липсват пороците, визирани в чл.335 от НПК, които да са били допуснати по делото от първоинстанционния съд или от органите на досъдебното производство и които да съставляват основания за отмяна на обжалваната присъда и връщане на делото за ново разглеждане.

Мотивиран от всичко по-горе изложено, въззивният съд направи извода, че първоинстанционната присъда е законосъобразна, обоснована и справедлива, постановена е при липса на процесуални нарушения, поради което отсъстват такива недостатъци, регламентирани в НПК, които да изискват отменяване или изменяване на съдебния акт. С оглед на това и на основание чл.338 от НПК, атакуваната присъда следва да се потвърди изцяло.

Предвид изхода на настоящото въззивно производство, подс. Я. следва да бъде осъден да заплати направените по делото разноски пред въззивната инстанция за изготвяне и изслушване на КСППЕ, а именно 1404 лв. по сметка на Апелативен съд – Бургас.

Ръководен от изложените съображения, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда №21 от 23.09.2020 год. по НОХД №263/2019г. на Сливенския окръжен съд.

ОСЪЖДА подсъдимия А.. СТ. Я.. да заплати направените по делото разноски за изготвяне и изслушване на КСППЕ в размер на 1404 /хиляда

четиристотин и четири/ лева по сметка на Апелативен съд – Бургас.

Решението подлежи на касационно обжалване и протестиране пред ВКС на Република България в 15 – дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____